

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII

317

MIERCURI
21 Iunie 1972
12 PAGINI
2 LEI

PRIMUL NOSTRU MECI EGAL CU „SQUADRA AZZURRA”: ROMÂNIA-ITALIA 3-3

În prima parte a meciului, apărarea echipei oaspe a trebuit să facă față unor puternice atacuri ale formației noastre. În acest sens, este elocventă faza de mai sus: Zoff botează balonul pe care Domide îl urmărea flancat de Spinosi și Burgnich.

Foto: Paul ROMOȘAN

INTERVIUL SĂPTĂMÂNII

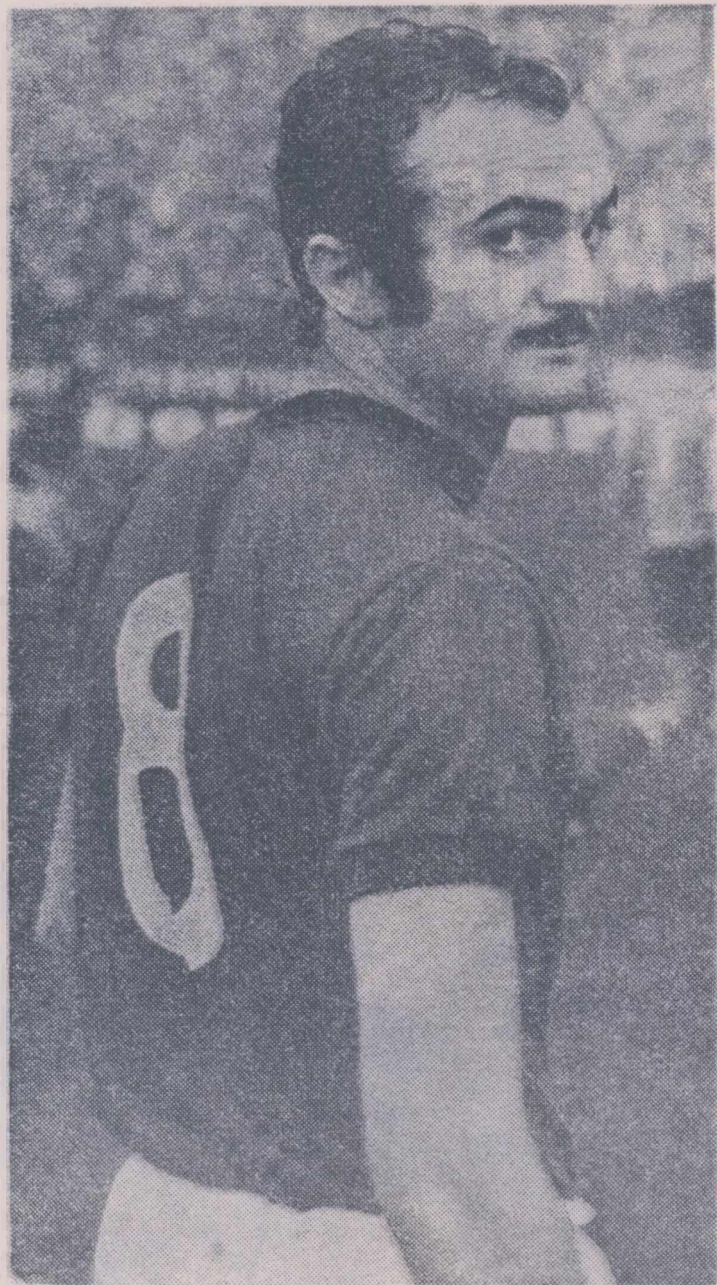
Intilnire cu Mazzola, la București, în meciul cu Italia.

Pentru reporter, o convorbire cu Mazzola este un mic curs de istorie a fotbalului. Într-adevăr, Mazzola este mult mai mult decât faimosul virf de atac al lui Internazionale '64 și decât dispecerul inegalabil al resturilor marii echipe a lui Herrera. Sandro Mazzola reprezintă un moment de răscruce în fotbalul mondial. Iată de ce un interviu cu Mazzola nu poate decât să depășească sfera de probleme a unei intilniri amicale.

Acest interviu al săptămânii a avut trei reprize. Prima s-a desfășurat în holul de la Athenée Palace, înaintea meciului cu echipa noastră națională. Mazzola se relaxa înainte de joc. I-am cerut câteva cuvinte. Mi-a zîmbit cu modestie și m-a rugat să-i cer permisiunea antrenorului Valcareggi. Mi-am ascuns cu greu amirismul. L-am căutat pe Valcareggi. Am obținut permisiunea. Și astfel a început dialogul nostru: dialogul primei reprize.

MAZZOLA

„EU SÎNT PRODUSUL DISCIPLINEI SPARTANE A LUI INTER...”

— Aș vrea să vă pun o întrebare delicată: credeți că Italia ar fi putut câștiga finala mexicană cu Brazilia?

— E foarte greu de spus. Am fost învinși pe teren, fără drept de apel. Oricît vi s-ar părea de ciudat, între Brazilia și Italia a existat — și asta nu numai pe parcursul finalei — o mare diferență de pregătire fizică, în favoarea fotbalistilor sud-americani, care contasera pînă atunci doar ca artiști ai balonului. Se pare, însă, că lecția Europei a fost asimilată cu multă rigoare în Brazilia. La toate acestea aș mai adăuga și faptul că noi am avut handicapul meciului teribil cu echipa lui Helmut Schön, în timp ce Brazilia a fost purtată în puf, prin programarea semi-

finalei sale tot la Guadalajara, împotriva regulamentului. În sfîrșit, noi a trebuit să urcăm spre Ciudad de Mexico în condiții dezavantajoase, care au augmentat handicapul nostru.

— Ce diferență există astăzi între fotbalul sud-american și cel european?

— N-aș vrea să mă refer la clasică diferență a capitolului pregătirii fizice. Aș vrea să remarc doar faptul că astăzi decalajul tehnic dintre virtuozii brazilieni și fotbalistii noștri mai puțin rafinați din Europa s-a redus substanțial. După cum vedeți, Europa știe să învețe și ea, chiar dacă nu are gleznele milioaneilor de copii brazilieni, „gresate” pe plajile Maracanê și aiurea.

— Cum vă explicați recența eliminare a Italiei de către Belgia?

— Nu face parte din categoria sportivilor dispuși să explice totul printr-un șut fericit sau printr-un accident... hotărîtor. Trebuie să accept ideea că, după acest campionat mondial din Mexic, squadra azzurra nu s-a prea îngrijit de viitor, în timp ce toate celelalte țări și-au întinerit loturile în marș, trăgînd concluzia principală a Mondialului: timpul fotbalului se grăbește tot mai mult.

— Socotiți normală înfrîngerea lui Internazionale în fața lui Ajax?

— Absolut normală și logică. Inter reprezintă un moment în evoluția fotbalului. Nu știu ce a contribuit mai mult la retragerea noastră de pe scena istoriei: uzura echipei sau asaltul celorlalți. Cert e că Ajax este o mare echipă, care a învățat să învingă, conducîndu-se după tradiționalul spirit practic al olandezilor, care este mai puternic decît practica... tradiției în Anglia.

— Cum credeți că ne vom putea bate noi, latinii, împotriva forței crescînde a fotbalistilor anglo-saxoni?

— Singura noastră sensă este să ne dezvoltăm calitățile caracteristice. Orice apel la calități de... import nu va face decât să accentueze diferența de potențial care începe să se simtă între fotbalul nordic și cel din sud. În recentul meci dintre R. F. a Germaniei și Belgia, fotbalistii belgieni au uzat, mai ales în prima repriză, de mijloace-șoc, aproape nesportive, recurgînd la durități flagrante pentru anularea superiorității tehnice vest-germane. Veți spune, desigur, că ei au fost la un pas de egalare. Repet însă, nu sînt dintre cei care fac aprecieri de ordin general pornind de la situații speciale. Formula durității, în acest caz, s-a dovedit a fi falimentară, pentru că ea nu era o formulă belgiană.

— Știu că vă apropiați de 30 de ani. Cum se explică această longevitate „la cel mai înalt nivel”, într-un campionat de o asprime deosebită, care nu mai vorbește de nenu-

măratele confruntări europene la care ați participat?

— Datorez această longevitate, cum spuneți dv., formulei de pregătire spartană pe care am avut-o la Internazionale. Marele secret al oricărei longevități este tocmai această severitate a pregătirii fizice, care, bineînțeles, nu poate fi concepută în afara austerității firești în viața unui fotbalist de performanță. Trebuie să mărturisesc că eu nu am făcut eforturi speciale pentru a mă convinge de utilitatea acestui mod de viață. Știu poate că am trei copii: două fete (8 și 6 ani) și un băiat de 4 ani. Vă dați seama, deci, că pentru mine efortul în fotbal a fost mai mult decît un mijloc de satisfacere a vanității mele de performer. În legătură cu aceasta aș vrea să amintesc că așa-zisa asprime a campionatului italian nu provine doar din șocurile pe care le-ar presupune sistemul nostru de joc, cattenaccio. Mult mai consumantă este atmosfera delirantă care se creează în jurul fotbalului. V-aș ruga să

Cînd m-am apropiat, n-a părut surprins. S-a ridicat și mi-a spus:

„Vă datorez un supliment. Vi-l ofer cu plăcere... Sper că publicul dv. a înțeles că atît noi cît și fotbalistii români am făcut tot ceea ce s-a putut face în această noapte tropicală. Cred că a fost un joc bun. Rezultatul mi se pare echitabil, deși atît noi cît și fotbalistii dv. am putea să ne înscrim în excepție, pentru unul sau două goluri. A fost un meci care s-ar fi putut încheia cu 0-0, cu 3-2, cu 2-3 sau cu 4-4. Asta nu schimbă nimic. Repet, rezultatul este echitabil. Știu că mă veți întreba despre jucătorii români care mi-au plăcut mai mult. Vă mărturisesc că am remarcat în primul rînd ansamblul. Un fotbalist care participă la fazele unui joc de luptă nu poate avea pretenția să stabilească ierarhii în rîndurile adversarilor săi. Dacă vreți, totuși, cu riscul de a greși, am să numesc trei cifre: 10, 5, și 7 (Nunweiler, Dumitru, Lucescu) și, în primul rînd, portarul. L-am urmărit pe Dobrin, care a marcat golul românesc acum cinci ani, la Neapole. E același tehnician subtil, dar îl sfătuesc să renunțe la fentele suplimentare și la arbescurile laterale care, astăzi, îi incită doar pe spectatorii proaspeți ai stadioanelor”.

Ultima repriză s-a desfășurat în grădina hotelului Athenée Palace, unde Mazzola filma, împreună cu Ștefan Covaci, pentru televiziune. Am profitat de această ocazie și i-am pus ultimele două întrebări:

— De ce nu mai jucați virf de atac?

— Pentru că a dispărut Suarez, marea chieie a lui Inter și a lui... Sandro Mazzola. Jucînd cu Suarez, am gustat marile bucurii ale virfului care se lansează spre poarta adversă. Întotdeauna, mingea trimisă de Suarez de la 40 de metri cădea în fața picioarelor mele. Dacă atacul se înroșea, responsabil eram doar eu. Astăzi, Inter nu mai are un constructor de talia lui Suarez. Eu încerc să-l înlocuiesc, pe cît posibil. Dar jocul s-a schimbat...

— Cît sperați să mai jucați fotbal?

— Mă simt ca la 20 ani. Sper să joc în turneul final al campionatului mondial de la München. Visez un nou meci cu R. F. a Germaniei. Apoi, timpul va decide. Oricum, fotbalul mi-a dăruit mai mult decît m-aș fi așteptat. Dar cu ce preț...

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN

HAJNAL

În minutul 75 al meciului cu Italia s-a produs o schimbare puțin scontată. A ieșit Domide și a intrat Hajnal. Și doar cîteva dintre spectatorii nocturnei au recunoscut în micul înaintaș tucuriu pe jolly-jocker-ul lui Tiberiu Bone.

Deși a jucat un singur sfert de oră, Hajnal nu și-a pierdut timpul meditănd la această neașteptată colaborare cu Dobrin împotriva echipei lui Mazzola. Chiar din primele minute el a sprintat sec, a „întors” scurt cîteva mingi, a pasat surprinzător și a încheiat partida cu un șut puternic la poarta consacratului Zoff. Goal-keeper-ul squadrei azzurra, surprins de forța acestui șut, a scăpat mingea. Așa avea să vină golul egalizator al „tricolorilor”.

Această rapidă manevră de translocare a rubricii „Prim-

plan”-ului spre Hajnal nu vrea decât să salute debutul unui tînar care și-a învins emoția, a sutat fără ezitare — lucru atît de rar în fotbalul nostru — și a intrat pe lista de onoare a „omienilor de gol” ai naționalei, după o rodare de numai 14 minute.

Hajnal e un jucător foarte tînar. Nu are încă 21 de ani. A început prin a fi handbalist. A jucat handbal în echipa Școlii sportive din Tg. Mureș și chiar în echipa națională de juniori. A ajuns fotbalist din intîmplare, sau, dacă vreți, printr-o conjunctură fericită: tatăl său, director administrativ al Institutului de medicină din Tg. Mureș, l-a atras în echipa universitară. (Asupra acestor conjuncturi ar trebui să mai reflectăm puțin, deoarece ele sînt, din păcate, principala... selecționer al piticilor și chiar juniorilor noștri). Așadar, Hajnal începe să juche fotbal cu arbitru și bare la Medicina Tg. Mureș. Peste un an, tînarul polisportiv (Hajnal e și fost campion de înot), juniorul Medicinai ajunge la A.S.A. Aproape simultan îmbracă tricoul naționalei de juniori. (Un tricou pe care-l va purta de 56 de ori). Partea cea mai interesantă e că Hajnal a jucat, în cadrul naționalei, pe postul de fundas, 20 de meciuri, pentru a fi în toate celelalte jocuri — „bun la orice”.

Hajnal se conturează astfel ca un fotbalist capabil să facă lufă — prin vigoare athletică, precizie tehnică și prin polivalența tricoturilor — stăchetei mereu mai înalte a fotbalului total, care presupune un cap de înaintaș și o inimă de fundas.

Am certitudinea că aceste rînduri nu vor influența cu nimic autocontrolul talentatului jucător mureșean, pe care Angelo Niculescu l-a creditat cu sobra sa încredere.

L. CH.

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN!

Săptămîna trecută au început, în întreaga țară, conferințele extraordinare ale organizațiilor județene de partid, chemate să dezbată acum, cu o lună înaintea Conferinței Naționale a P.C.R., modul cum au fost îndeplinite hotărârile adoptate la Conferința Națională din 1967 și la cel de al X-lea Congres al partidului privind perfecționarea conducerii și planificării activității economico-sociale, dezvoltarea democrației socialiste, ridicarea României pe trepte superioare de bunăstare și civilizație.

Moment important în ampla campanie de întîmpinare a marelui eveniment politic din viața poporului nostru, Conferința Națională a partidului, conferințele județene s-au caracterizat printr-un pronunțat caracter de lucru, printr-un spirit de înaltă exigență și combativitate comunistă. Analiza succesorilor obținute și critica deschisă, principială a lipșurilor care mai există s-au îmbinat cu efortul creator și responsabil al participanților de găsire a unor căi noi, mai bune și mai eficiente, pentru îmbunătățirea activității în toate compartimentele vieții economico-sociale și material-spirituale a patriei.

AGENDA POLITICĂ A SAPTĂMÎNII

Pe baza reevaluării lucide, realiste, a posibilităților existente în uzine și fabrici, pe șantierele de construcții, în transporturi, pe ogoare, muncitorii, inginerii, tehnicienii au ajuns la concluzia că mai există încă destule resurse nefolosite, de mare eficiență potențială, ceea ce le-a permis să-și suplimenteze considerabil angajamentele inițiale luate în intrarea socialistă, pentru depășirea cifrelor planificate și ÎNDEPLINIREA ÎNAINTE DE TERMEN A CINCINALULUI.

Hotărîrea de a depăși în mod substanțial producția-marfă, în fabrici, uzine, pe ogoare, să realizeze însemnate economii la materie primă și la materiale, să dea în funcțiune, înainte de termen, noile unități economice ale industriei și agriculturii noastre socialiste a străbătut ca un fir roșu lucrările, toate luările de cuvînt.

Într-un consens unanim, participanții la conferințele județene, reprezentînd marea și puternică eșalon al comunistilor, poporul însuși, și-au exprimat atașamentul deplin la politica internă și externă a partidului, în care văd propria lor politică, aspirațiile lor cele mai nobile și mai înalte.

Conferințele organizațiilor județene de partid au ales, totodată, delegații la Conferința Națională a P.C.R., din rîndurile celor mai destoinici oameni, care își desfășoară activitatea în unitățile industriale și agricole, științifice, cultural-artistice și de învățămînt, din rîndurile activiștilor de partid.

Într-o atmosferă de puternică însuflețire, de vibrant entuziasm, au fost adresate telegrame Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă voința fermă a comunistilor, a întregului popor de a da viață sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R., de a îndeplini în mod exemplar toate hotărârile ce se vor adopta la istorica Conferință Națională a partidului din 19-21 iulie 1972.

„REPREZENTAȚIE” DE FINAL DE STAGIUNE

PARTIDA CU ITALIA TREBUIE CONSIDERATĂ UN ÎNCEPUT DE DRUM...

Acceptată în dubla idee ca public român să vadă „de aproape” o echipă mare, cu faimă, iar naționala noastră să-și încheie sezonul printr-o reprezentație de gală — publicul și naționala meritau o compensație în absența calificării la turneul final al C.E. din Belgia — partida de sîmbătă, propusă de Federația italiană de fotbal, a căpătat, în faza pregătitoare, în rîndul lotului român, două obiective precise:

1) o evoluție cu un caracter ofensiv mult mai pronunțat, acesta fiind spiritul în care se urmărește ameliorarea considerabilă a jocului echipei României în viitorul apropiat;

2) obținerea unui rezultat bun, un eșec compromițînd în bună parte ideea de final hărăzită acestei întîlniri.

Dorința legitimă de a nu rata rezultatul — important, totuși, în pofida caracterului amical al partidului, adversarul reprezentînd prestigiul vicecampionului mondial — a determinat conducerea tehnică a echipei să alinieze „11”-le cu cele mai multe garanții, „soluția Kum” fiind aleasă în absența titularilor din atac Dombrovski și Neagu.

Opinia noastră este că pînă la egalare — produsă în condiții de încălzire strigătoare a regulamentului de joc — obținută de echipa italiană, jocul naționalii noastre a funcționat între bine și foarte bine.

O jumătate de oră, fotbalistii ro-

mâni au combinat frumos, au jucat ofensiv, au creat numeroase faze clare de atac, la trei-patru dintre ele lipsind foarte puțin pentru a fi transformate în goluri.

De la primul gol al lui Prati (min. 32), urmat foarte rapid de un al doilea (contestabil și el) — primit în condiții de vizibilitate descumpanătoare nervoasă a jucătorilor noștri — evoluția echipei române a fost marcată evident de această neașteptată și regretabilă „pilota-re a partidei” de către conducătorul de joc.

De fapt, rareori ne-a fost dat să vedem un conducător de joc care să **CONDUCĂ** meciul de o manieră atît de nefericit activă ca M. Gugulovici!

Desigur, în asemenea cazuri, teoria vorbită și scrisă recomandă jucătorilor echipei afectate de erori de arbitraj — perseverență, curaj, luciditate, un spor de angajare etc. Experiența multor partide ne arată, însă, că puține echipe își revin total după asemenea șocuri. Unele reușesc să se redrezeze parțial, altele nu se mai redrezează pînă la sfîrșitul meciului. N-a fost cazul echipei României, care a luptat pînă în final pentru un rezultat bun, dar trebuie să spunem că argumentele sale de joc au fost evident inferioare celor prezentate în primele 30 de minute.

Fără a susține că nereușitele ulterioare ale fotbalistilor români au fost efectul exclusiv al erorilor arbitralului, nu putem să contestăm o

omenească legătură cauzală între aceste erori și starea de spirit nefavorabilă produsă echipei noastre.

În aceste condiții concrete, am reieșit pregnant în relief lipsuri semnalate în jocul echipei reprezentative și cu alte ocazii.

Echipa trece adeseori greu, încet, din faza de apărare în aceea de atac și invers.

Dublajul n-are rigurozitatea și eficiența pretinse la marile echipe europene.

Atacurile și contraatacurile păcătuiesc printr-o exagerată căutare pozițională a situației optime de șut, permițînd, implicit, regrouparea numerică a apărărilor adverse. Se ignoră, astfel, factorul timp de execuție, care, de cele mai multe ori, este irosit, pierdut și nu cîștigat de atacanți.

Jucătorii noștri le lipsește, adeseori, curajul atacului în doi oameni sau chiar într-unul singur (excepție: Sătmăreanu, Neagu), stare reieșită, prin contrast, în evidență și simțită seară, cînd am avut adeseori prilejul să urmărim angajări solitare ale azzururilor Prati, Mazzola sau Boninsegna.

Fără îndoială că pentru a ajunge la pozițiile cîștigate ale contraatacului italian, trebuie timp, trebuie o pregătire corespunzătoare, cîștigurile calitative urmînd a fi dobîndite în etapele viitoare de consolidare a echipei noastre.

Revenind la jocul de sîmbătă, și subliniind ceea ce a ajuns proverbială angajare a fotbalistilor noștri (în condițiile unui sezon foarte greu și a oboselii de final), să nu uităm că el ne-a adus, pentru prima oară în istoria fotbalului românesc, un rezultat egal în fața celei de-a doua echipe a lumii la Campionatul mondial din Mexic, Soldat cu un rezultat care ne onorează, meciul România-Italia are, pe multe planuri, valoarea unui test ale cărui învățăminte vor fi, desigur, traduse în viață și evoluția echipei noastre reprezentative.

Fiind vorba de un final de stagiune al naționalii, se cuvine, credem, să remarcăm că, într-una din cele mai grele etape de existență sa, reprezentativa de fotbal a României a avut o comportare onorabilă, reușind să solidarizeze în luptă sa pasiunea numeroșilor iubitori de fotbal din țara noastră.

A fost greu, au fost bucurii și tristeți; urmează noi pagini în viața acestei echipe demne de stima noastră, pagini pe care le dorim cit mai pline.

Marius POPESCU

În această fază, Boninsegna nu poate fi oprit de Sătmăreanu, din drumul său spre poarta lui Adamache. Foto: S. BAKCSY

ÎN 7 ZILE

Facem — nimeni n-o poate contesta — pași înainte pe drumul continuei ameliorări a palmarelui nostru.

Cu Ungaria, de exemplu, nu înregistrasem, pînă în această primăvară, nici un meci nîl în deplasare; l-am reușit acum, la Budapesta, în aprilie.

Cu Italia, în toate cele patru întîlniri anterioare, două acasă, două în deplasare, am înregistrat numai înfrîngeri; de data aceasta, realizăm un meci egal.

Sigur, ne-ar fi stat mai bine obținerea victoriei în ambele cazuri dar, vorba unui coleg de-al nostru, „din cîștiguri nici, nu sărăcești...”

O recentă deplasare la Cluj ne-a pus în fața unui caz de miraculoasă răsturnare a calculelor privind șansele unor echipe la primul joc în clasament. În campionatul județean, formația C.M.C. conducea, la golaveraj, datorită unui plus de 20 de goluri față de secundanta sa, Libertatea Cluj. Ceea ce însemna că, pentru a trece în frunte, Libertatea avea nevoie să cîștige în ultima etapă cu cel puțin 21-0... Ei bine, atît de teribil a jucat Libertatea în partida cu Poligrafia din localitate, încît a întrecut cele mai optimiste așteptări ale suporterilor săi și a învins cu 23-0! (Exact 21-0... ar fi bătut la ochi!).

Din fericire, biroul C.J.E.F.S. nu s-a lăsat uluit și n-a rămas cu gura căscată în fața unei astfel de performanțe. A convocat rapid o ședință și a adresat genul de felicitări cuvenite atît echipei Libertatea, cit și neconsoltei sale partener de întrecere, Poligrafia...

Teama de retrogradare, după cum ne arată fapte concreate, trezește energii nebănuite. Iată, pentru lămurire, clasamentul final al seriei A IX-a a Diviziei C, în care Textila Sebeș scapă de retrogradare nu datorită primului criteriu de departajare, punctele, nu datorită celui de-al doilea criteriu, golaverajul, ci grație celui de-al treilea, numărul de victorii! Da, dar pentru a se ajunge la acest al treilea criteriu, trebuia mai întîl îmbunătățit golaverajul Textilei Sebeș! Și atunci, jucătorii acestei echipe (care înaintea etapei de duminică aveau 28:53!, au bătut măr (9-0!) pe Vitrometan Mediaș (echipa de mijlocul clasamentului, în afară de orice pericol), au ajuns la golaveraj egal (minus 16), cu Constructorul Hunedoara și s-au salvat de la retrogradare în ultimă instanță.

Nu știm prea exact de ce, dar parcă se simte nevoia ca — și în acest caz — cineva să nu se uluiască și să nu rămînă cu gura căscată...

Bucuria victoriei reputate de Glasgow Rangers în finala ediției recent încheiate a Cupei cupelor a fost destul de umbră de epilogul neplăcut al meciului său cu Dinamo Moscova, de la Barcelona. Forul european, care a judecat incidentele petrecute cu acest prilej (și provocate de suporterii scoțieni care, invadînd terenul, au împiedicat normala desfășurare a meciului în ultimele minute) s-a pronunțat: finala nu se va rejuca dar echipa Rangers este suspendată pe timp de doi ani de la orice competiție internațională. Nu mult a lipsit, după cum am văzut pe micul ecran, ca și finala de duminică, de la Bruxelles, să fie afectată de o asemenea invazie. Probabil că lui Helmut Schön i-a bătut foarte tare inima din moment ce, după meci, cu toată satisfacția victoriei, nu s-a putut împiedica să nu reflecteze cu voce tare: „suporterii devin un pericol...”

Bine că la noi pericolul ăsta e decamdată departe... Nu prea avem, încă, treabă cu finalele...

Apriga dispută „pe ultimii metri” în care se angajează în această săptămînă echipele divizionare A și B pentru un loc cît mai bun în clasament ridică din nou chestiunea corectei apărări a șanselor. Ne raliem, de aceea, integral la articolul „Victoria

să revină celor mai buni!”, apărut zilele trecute în „Sportul”, la concluzia că trebuie luate toate măsurile pentru ca sensul luptei sportive — cel mai bun să cîștige — să fie o realitate.

Și ne permitem să adăugăm că federația are destule posibilități să intervină în acest sens. Măsurile sale, oricît de drastice, trebuie să vizeze însă toate eșaloanele fotbalului nostru. Pentru că dacă o să se întîmple ca anul trecut, cînd „acarul Păun” — Gloria Baia Mare a plătit toate oalele sparte (apro-po: Gloria Baia Mare a retrogradat duminică din Divizia C, la golaveraj) nu facem mare lucru...

Lunga cursă a campionatului european s-a încheiat. A cîștigat reprezentativa R. F. a Germaniei — toată lumea e de acord — pe deplin meritat. Pentru că echipa lui Beckenbauer, Müller, Netzer, Hoenes joacă azi un „fotbal total”, pentru că pare a fi una din cele mai autorizate expoenente ale drumului pe care merge acest sport, cel puțin la nivelul pretențiilor sale competiționale, dacă nu la cel al dezideratelor spectaculare.

La încheierea unei competiții în care nici noi n-am fost actori de roluri secundare, îi felicităm pe învingători.

Radu URZICEANU

- NE AMELIORAM PALMAREȘUL
- AU DEPAȘIT NORMA DE
- 21-0! • SALVARE MIRACU-
- LOASA • NOI N-AVEM DEO-
- CAMDATĂ GRIJA LUI SCHÖN •
- CEL MAI BUN SA ÎNVINGA! •
- FELICITARI „FOTBALULUI TOTAL”

SPRINT FINAL ÎN CAMPIONAT !...

• AZI, PENULTIMA ETAPE, DUMINICA ULTIMA • JOCURI DECISIVE LA IASI, PLOIESTI ȘI CLUJ • CUPLAJ ȘI NOCTURNA, ÎN BUCUREȘTI, PE STADIONUL „23 AUGUST” ; RAPID — ST. ROȘU ȘI STEAUA — „U” CLUJ

Ne apropiem de deznodământul campionatului. În cinci zile vor fi dezlegate toate șaradele acestui campionat care, deși n-a strălucit prin valoare tehnică, a stîrnit mult interes prin bătălii palpitante pentru titlu și supraviețuire în prima divizie.

Penultimul act se consumă astăzi, cînd sînt programate jocurile etapei a XXIX-a pe care le putem categorisi după importanța lor pentru clasament, în felul următor :

• Pentru locul 1 :
Pitești : F. C. Argeș — CRIȘUL Oradea (1—0).

• Pentru locurile 1 și 2—3 (Cupa U.E.F.A.)
București : STEAUA — „U” Cluj (0—1).

• Pentru locurile 1—2—3, dar și locul 15 lași : POLITEHNICA — U. T. Arad (1—4)

• Pentru locul 15
Ploiești : PETROLUL — DINAMO București (1—1)

Cluj : C.F.R. — FARUL Constanța (0—1)

• Pentru un loc mai bun

CLASAMENTUL RETURULUI

C.F.R. — LOCUL 4 ; SPORT CLUB — LOCUL 12 ; STEAUA — LOCUL 13 !...

Interesant ni se pare să oferim cititorilor noștri, azi, înaintea ultimelor două etape, un clasament alcătuit numai în baza rezultatelor din primăvară. El nu are nevoie de prea multe comentarii pentru a sublinia unele constatări pe care le prilejuiește în legătură cu evoluția echipelor, comparativ cu punctajele realizate după 13 etape sau la sfîrșitul primei părți a campionatului, cifrele respective sînt trecute în paranteze în dreptul fiecărei echipe. Iată clasamentul returului :

1. F. C. Argeș (14—18)	13 8 3 2 18—10 19
2. A.S.A. (14—16)	13 8 1 4 17—13 17
3. „U” Cluj (16—18)	13 7 3 3 14—10 17
4. C.F.R. (6—7)	13 7 2 4 13—9 16
5. Dinamo (15—16)	13 6 3 4 21—12 15
6. „U” Craiova (12—14)	13 7 1 5 19—13 15
7. Rapid (14—16)	13 6 2 5 19—13 14
8. U.T.A. (20—22)	13 5 3 5 16—14 13
9. St. roșu (14—17)	13 5 3 5 11—9 13
10. Farul (11—13)	13 3 6 4 11—14 12
11. Petrolul (11—12)	13 3 5 5 13—16 11
12. Sport Club (17—19)	13 5 1 7 11—21 11
13. Steaua (14—16)	13 4 2 7 14—13 10
14. Jiul (11—15)	13 4 2 7 10—18 10
15. Politehnica (11—13)	13 1 7 5 11—17 9
16. Crișul (8—8)	13 1 4 8 10—26 6

Aceasta este oglinda — în general fidelă — a comportării echipelor în sezonul de primăvară. Din acest clasament rezultă foarte ușor formațiile care au avut un sezon bun sau nu. Totuși, subliniem, ca foarte semnificative, pozițiile unor echipe ca A.S.A., U.T.A., Sport Club și, mai ales, C.F.R. și Steaua.

Bacău : SPORT CLUB — A.S.A. Tg. Mureș (2—3)

Craiova : UNIVERSITATEA — JIUL Petroșani (0—3)

București : RAPID — ST. ROȘU Brașov (1—5).

Etapa, poate aduce unele clarificări într-unul sau altul din sectoarele alit de agitate ale clasamentului. Bineînțeles că prioritățile sînt îndreptate în primul rînd spre partidele de la Iași, Ploiești și Cluj, în care pentru echipele gazdă miza înseamnă locul 14 sau... drumul spre Divizia B.

Întîlnirile de la București au loc în cuplaj pe stadionul „23 August” : Rapid — St. roșu (ora 18) și Steaua — „U” (ora 20).

CLASAMENTUL DIVIZIEI A ÎNAINTEA ETAPEI A 29-a

1. F.C. ARGEȘ	28 17 3 8 44—32 37
2. U.T.A.	28 14 7 7 49—28 35
3. „U” Cluj	28 15 5 8 38—25 35
4. A.S.A.	28 13 7 8 32—28 33
5. Dinamo	28 12 7 9 44—31 31
6. Steagul roșu	28 11 8 9 30—20 30
7. Rapid	28 13 4 11 39—33 30
8. Sport Club	28 13 4 11 40—39 30
9. „U” Craiova	28 12 5 11 37—33 29
10. Steaua	28 9 8 11 32—26 26
11. Farul	28 8 9 11 25—34 25
12. Jiul	28 9 7 12 24—34 25
13. C.F.R.	28 8 7 13 24—34 23
14. Petrolul	28 8 7 13 21—38 23
15. Politehnica	28 5 12 11 28—39 22
16. Crișul	28 3 8 17 15—48 14

Foto : L. ADORIAN
Fotă din amicalul Rapid—Steaua (4—3) : M. Stelian înscrie spectaculos și poartă gol al echipei sale

CLASAMENTUL INTERBUCUREȘTEAN

În fiecare campionat divizionar A se alcătuiește — în mod neoficial — și un clasament al echipelor bucureștene, în baza rezultatelor dintre ele. În afara întrecerii pentru obținerea unui loc mai bun în clasamentul general al campionatului, formațiile bucureștene caută să realizeze cît mai multe succese directe una asupra celeilalte. De aici o veche rivalitate între ele din care s-au născut tradiționalele derby-uri bucureștene, urmărite cu pasiune de spectatori.

Anul acesta, în campionat au participat numai trei echipe, a patra retrogradînd anul trecut (Progresul). Rezultatele dintre ele au dus la următorul clasament :

1—2. Rapid 4 3 0 1 6—4 6

1—2. Dinamo 4 3 0 1 4—2 6

3. Steaua 4 0 0 4 2—6 0

Este pentru prima dată cînd două echipe ocupă primul loc, la egalitate de puncte și de golaveraj, în cele 24 de ediții ale Diviziei A disputate după război. Totalizînd realizările echipelor în aceste 24 de ediții ajungem la următorul clasament :

1. Dinamo	120 182-160 133 p
2. Rapid	115 176-167 128 p
3. Steaua	120 182-178 112 p
4. Progresul	84 98-141 69 p

La viitorul campionat, se va reface cîvartetul bucureștean, prin promovarea Sportului studențesc, dar interesul, probabil, se va concentra tot spre marile rivale Dinamo, Rapid și Steaua, spre întîlnirile dintre aceste formații.

REGULAMENTUL DE TRANSFERĂRI ȘI FORMULA CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE ÎN DISCUȚIA COLEGIULUI DIVIZIONAR A

O importantă sesiune de lucru a Colegiului divizionar A s-a desfășurat sîmbătă trecută. Importantă prin problemele luate în discuție și prin propunerile la care au ajuns reprezentanții de secții divizionare A, din rîndul cărora a lipsit, motivat, doar cel al Jiului Petroșani. În principal, discuțiile au fost purtate asupra a două probleme :

1. ÎMBUNĂTĂȚIREA REGULAMENTULUI DE TRANSFERĂRI ÎN RAPORT CU NECESITĂȚILE ȘI ACTIVITĂȚII COMPETITIONALE INTERNE ȘI INTERNAȚIONALE CU VOLUM MAI MARE.

În această privință, după lungi discuții, în cursul cărora membrii Colegiului și-au expus punctul lor de vedere, s-au făcut diverse propuneri, mai mult sau mai puțin argumentate. Pînă la urmă, s-a constatat că au existat și unele divergențe de păreri, dar finalmente participanții au ajuns, în marea lor majoritate, la concluzia asupra unor prevederi care trebuie incluse în viitorul regulament — bazat pe normele elaborate de C.N.E.F.S. — și pe care Colegiul le va supune

discuției și aprobării Biroului Federal.

2. FORMULA CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE.

Membrii Colegiului au semnalat o serie de dificultăți pe care le înfrîngă, dificultăți care, însă, nu pot fi evitate nici în cazul unei alte formule, cum s-a și propus : două serii a opt, cu jocuri în patru tururi (tur-retur toamna, tur-retur primăvara), ceea ce ar mări numărul deplasărilor ; sau în cazul programării jocurilor în cursul săptămînii, ceea ce, iarăși, cum au subliniat cîțiva membri, ar aduce alte dezavantaje. Pînă la urmă, s-a propus (cu 13 voturi pentru și 2 abțineri) — ca fiind totuși mai convenabilă — menținerea actualii formule de disputare. În orice caz, toată lumea a fost de acord cu necesitatea acestui campionat, dar și cu nevoia ca să i se acorde mai multă importanță din partea tuturor factorilor în măsură s-o facă.

SE APROPIE CAMPIONATUL

UNIVERSITAR EUROPEAN

Încet-încet se apropie o nouă competiție internațională în care este angrenat fotbalul nostru : CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR, care — cum se știe — va fi organizat în țara noastră între 19 și 30 iulie. De asemenea, este cunoscut faptul că cele 16 echipe reprezentative participante sînt împărțite în patru grupe, cu sedile la Craiova (I), Cluj (II), București (III) și Constanța (IV) și că selecționata țării noastre face parte din grupa de la Constanța, alături de Olanda, R. F. G. și Israel.

Pregătirile lotului nostru au început mai de mult și colectivul de antrenori l-a și supus la cîteva verificări, printre care și partide internaționale amicale. Mai mulți chiar, el a participat la un stagiu de pregătire în Liban, cu cîteva jocuri la Beirut.

În prezent, lotul de 22 jucători, cîți trebuie comunicați comitetului de organizare, este alcătuit, dar nu va fi făcut cunoscut decît după consumarea ultimelor două etape ale campionatului divizionar A. El vor fi urmăriți în jocurile de la 21 și 25 iunie și numai după aceea va fi definitivată lista.

S-a stabilit ca de la 1 iulie, lotul reprezentativ universitar să participe la o perioadă de 7 zile pentru refacerea la Rm. Vlcea. După aceea, întregul lot se va deplasa la Constanța, mai precis la Eforie Nord, unde-și va desfășura activitatea de pregătire pînă la începerea campionatului european. În programul de instruire sînt prevăzute cîteva jocuri-școală.

PRONOSPORT

Pronosticul nostru la Concursul nr. 26 din 25 iunie 1972 :

1. Dinamo—F.C. Argeș	1
2. „U” Cluj—Rapid	1
3. U.T.A.—Sport Club	1
4. Jiul — Petrolul	1
5. Farul—„U” Craiova	1
6. St. roșu—C.F.R. Cluj	1
7. Crișul—Steaua	1
8. A.S.A.—Politehnica	1
9. Met. Frop.—Dunărea	1
10. Polana—Progr. Br.	1
11. Min. Anina—Gaz m.	1
12. Vulturii—CSM Sibiu	1
13. Min. B.M. — Olimpia Oradea	1

ACTUALITĂȚI

DINAMO (tineret) ÎN ITALIA

Între 24 iunie și 1 iulie echipa de tineret a clubului Dinamo va lua parte la un turneu internațional organizat în Italia, la Teramo. La acest turneu s-au înscris opt echipe, dintre care 6 din Italia și cît una din România și Iugoslavia.

Deoarece echipa dinamovistă va pleca la 22 iunie, ea a susținut duminică partida de campionat cu Petrolul (și a câștigat cu 3—2), iar pe cea cu F. C. Argeș a amînat-o pentru după întoarcerea în țară, la 6 iulie, avînd și acordul piteștenilor.

U.T.A. A JUCAT LA

PIREU

Răspunzînd unei invitații, echipa U.T.A. a susținut sîmbătă trecută la Pireu, pe stadionul Karaiskakis, un amical în compania formației

Olimpiakos. Arădenii, fără trei jucători de bază (Domide, Kun II și Both), s-au comportat bine și au obținut un meritos rezultat de egalitate : 1—1, la pauză conducînd cu 1—0 prin golul marcat de Brăgoveșchi.

DINAMO — F. C. ARGEȘ ÎN NOCTURNA ?

Sîntem informați că Dinamo, avînd și acordul clubului F. C. Argeș, va cere aprobarea federației ca partida de campionat de la 25 iunie să aibă loc în nocturnă. Interesant de remarcat că atunci cînd Al. Encu, vicepreședinte al clubului Dinamo, a anunțat acest lucru în sesiunea Colegiului divizionar A, reprezentantul U.T.A.-ei, tov. M. Flore, a declarat că clubul său nu va face opoziție. Rămîne de văzut, însă, dacă situația din clasament va permite acest lucru și în acest caz, dacă federația va aproba o asemenea

programare, dacă ținem seama de comunicatul dat de ea.

BARAJUL PENTRU PROMOVAREA ÎN DIVIZIA B

Cîștigatoarele seriilor din Divizia C vor participa la turneul pentru promovarea în B. Ele vor fi împărțite în patru grupe a trei, jocurile urmînd să se dispute la 2, 5 și 9 iulie. Din grupa 1 vor face parte cîștigatoarele seriilor 1, 2 și 3 ; din grupa a 2-a, cele din seriile 4, 5 și 6 ; din grupa a 3-a, cele din seriile 7, 8 și 9, iar din a 4-a cele din seriile 10, 11 și 12.

ORGANIZAREA CUPEI DE VARĂ

Între 2 iulie și 13 august se va desfășura o nouă ediție a Cupei de Vară, cu participarea unor echipe din Divizia B și C.

SUBLINIERI

O INIȚIATIVĂ PE CARE O APLAUDĂM

Spectatorilor prezenți sîmbătă în tribunele stadionului „23 August”, organizatorii (Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București) le-au oferit o „deschidere” între două selecționate de juniori ale orașelor București și Varșovia (scor 4—0). Un meci de... umplutură au gîndit mulți și nu s-au prea grăbit să-și ocupe locurile în arenă. Partida dintre tinerii jucători bucureșteni și cei varșoveni a avut, însă, darul să demonstreze convingător cîteva mari adevăruri cărora nu li se acordă suficientă atenție, din motive greu de înțeles. A demonstrat, înainte de toate, că și un meci de juniori, adus în prim-planul atenției iubitorilor fotbalului, POATE OFERI UN SPECTACOL ÎN ADEVĂRATUL SENS al cuvîntului. Anonimii selecționatei bucureștene au realizat numeroase faze de fotbal bun, au marcat goluri splendide, au șutat puternic și precis la poartă. Și aplauzele au explodat din

tribune la fel de intense ca și o oră mai tîrziu, la golul lui Domide.

Inițiativa de a programa asemenea întîlniri în deschiderea marilor partide este salutară, deoarece dă posibilitatea PUBLICULUI SĂ AFLE, SĂ SE CONVINGA DE POSIBILITĂȚILE UNOR JUCĂTORI CA VĂNEA, TAMASIU, CATRINA, GRIGORAȘ, ILIE RADU etc.

De altfel, aceasta este și DORINȚA sutelor de juniori-amatori, exprimată, nu o dată, nu numai de ei, ci și de antrenorii lor, acea pleiadă de valoroși tehnicieni ai fotbalului nostru, care desfășoară, permanent o muncă tenace pentru deplăsarea și promovarea pe prima scenă a celui mai iubit dintre sporturi a unor viitori Dinu, Dumitru, Dumitracu, Domide, Iordănescu etc.

Numai dacă exemplul de sîmbătă n-ar rămîne singular... (L. D.).

PRIMUL PUNCT CU SQUADRA AZZURRA

După 33 de ani, tricolorii sparg o nouă barieră în palmaresul lor internațional: PRIMUL PUNCT CU ITALIA! Semnificativ este și faptul că în timp ce în cele 180 de minute jucate la București în 1939 și 1967 înaintașii noștri n-au reușit să străpungă poarta Italiei, simbăta trecută Mazzola a repus de trei ori mingea la centru.

A fost un meci interesant, bogat în învățăminte tehnice pentru ambele echipe. Italiezii au avut prilejul de a medita la dificultățile crescînde ale contraatacului... subnumeric, iar noi am „acuzat” încă o dată marcajul strict, care diminuează randamentul jucătorilor lipsiți de viteză.

Fie ca acest 3—3 cu Italia să aibă efectul stimulentului psihologic al celui 0—0 cu Anglia, la București, care a dat startul echipei ultimilor patru ani.

Fotografia 1

Fotografii de

S. BAKCSY
I. MIHAICA
R. ROMOȘAN

Fotografia 2

Fotografia 3

Fotografia 4

Fotografia 5

1. Echipele ITALIEI și ROMÂNIEI, înainte de fluierul de start al arbitrului Gugulovici. Absența celor două „virfuri” de profesie din ultimii ani (Dumitrache și Neagu) își va pune amprenta pe jocul echipei noastre.

2. VALCAREGGI, „Il vecchio”, a despărțit cu mare greutate de consacrații săi azzurri Facchetti, Domenghini, Rivera. Aici, pe stadionul 23 August, el încearcă o compensație logică, urmărind jocul tinerilor Marchetti, Cappello și Gaudio.

3. Banca echipei noastre. Înălțat de ANGELO NICULESCU într-o

postură inedită, părăsindu-și locul. E momentul în care antrenorul nostru face un apel firesc la mai multă colaborare în jocul apărării.

4. Lovitură de colț la poarta lui Zoff. Săritura simultană a fundașilor Spinosi și Marchetti, în acest moment dificil, demonstrează că lină defensivă italiană nu și-a repartizat încă bine sarcinile. În dreapta Kusa, pe care-l dorim mai insistenț ală dată. În stînga, Lupescu, venit „la primire”, dar care nu a mai avut inspirația din meciurile cu Finlanda, de la Helsinki, și Tana Galilor, la București.

5. O nesincronizare a perechii Agropi (4) — Zoff. Donido încearcă să exploateze acest moment de slăbiciune, dar șansele sînt minime. E și destul de greu în raportul numeric al fazei: doi înaintași români față de cinci apărători italieni.

6. Mircea Lucescu răspunde la întrebările lui CESARE TRENTINI, trimisul special al ziarului „Stadio” din Bologna. Printre altele, Mircea Lucescu nu va uita să-l spună ziaristului italian că în colecția pe care o completează pentru băiețelul său, Răzvan, se află, începînd cu seara de 17 iunie, pe lângă tricourile lui Bobby Charlton, Pele și Eusebio, faimosul tricou al „optarului” Mazzola.

Fotografia 6

BENEFICIILE MECIULUI CU ITALIA: UN BUN UN UTIL PUNCT DE PLECARE PENTRU PRIMUL

MIN 19: Lucescu centrează puternic și Spinosi (în stînga), derulat, reie în proprie poartă balonul urmărit de Kun II

ARE CUVÎNTUL STATISTICA

TRICOLORII, ÎN ANSAMBLU ȘI INDIVIDUAL

Un meci egal, obținut în fața vicecampionilor mondiali etc., apreciem noi, o performanță valoroasă, care se înscrie în palmaresul echipei noastre naționale, cu cel mai bun rezultat realizat pînă în prezent, în întîlnirile directe cu „squadră azzurra”.

Dincolo însă de acest rezultat, meritoriu chiar și în condițiile caracterului amical al partidei, evoluția tricolorilor, acum, în preajma finalului unui bogat sezon competițional, invită la reflecții și, ca de obicei în asemenea împrejurări, oferă un bun prilej de analiză și de estimare a potențialului nostru valoric raportat la nivelul fotbalului internațional. De aceea, în rîndurile ce urmează ne-am propus să prezentăm ci-

teva scurte considerații de ordin tehnic, folosindu-ne de înregistrările efectuate pe marginea întîlnirii de sim-bătă seara și înscrișe în tabelul alăturat.

Mai întîi, constatările care se referă la ansamblul echipei noastre, comparativ și cu realizările reprezentativei naționale a Italiei. Și prima dintre acestea — îmbucurătoare, evident — este aceea că NOI AM ATACAT MAI MULT în fața unui adversar care face parte din elita soccerului mondial. Și cînd spunem acest lucru ne referim, atît la numărul total al acțiunilor (98—81), cit și la finalitatea acestora, reflectată în raportul șuturilor la poartă (18—11).

Un al doilea element caracteristic acestui joc se referă la spiritul de sportivitate. Pe plan cantitativ atrage atenția și satisface numărul total, relativ redus de faulturi, ca și repartitia lor aproximativ egală (12—10). În schimb, nu același lucru se poate spune despre caracterul internațional și gravitatea unor infracțiuni, semnalate de ambele părți.

În sfîrșit, cel de al treilea element de analiză: tehnica de joc, privită pe ansamblul celor două echipe. La acest capitol — trebui să re-cunoaștem acest lucru — sîntem încă departe de realizări care să ne dea dreptul unei considerații printr-o țară din eșalonul superior al fotbalului internațional. De ce o asemenea apreciere?

Pentru că greșim — încă nepermis de mult și adeseori din situații simple — PASA ȘI PRELUAREA, două dintre componentele de bază ale tehnicii și principale premise ale construcției jocului. Cele 54 de transmișii defectuoase ale mingii și cele 19 preluări greșite ale echipei noastre spun destul de mult, în comparație cu cifrele de 29 și respectiv 7 aparținînd jucătorilor naționali italieni.

Trecînd acum, de la analiza de ansamblu a tricolorilor, la considerații de ordin individual, ni se pare util a remarca, printre altele, următoarele aspecte mai semnificative: activitatea laborioasă și complexă a lui Dinu, care tinde a deveni tot mai mult un fotbalist complet, caracterizat prin acoperirea unei zone de acțiune foarte întinse și prin participarea la toate momentele de decizie ale jocului (mai puțin bineînțeles, ieșirile riscante din dispozitivul defensiv și accentele de duritate); rolul activ, în construcția acțiunilor și în menținerea iniativei, al lui Dumitru, Nunweiler VI, Dobrin și Domide; prezența destul de ștersă în teren a lui Kun și Iordănescu, chiar în condițiile a numai 45 de minute de joc; redușă contribuție la finalizare a atacanților, cu excepția lui Dobrin și Domide; jocul foarte fair al înaintașilor, propriu-zis, care poate subînțelege și unele slăbiciuni sub raportul angajamentului fizic.

Aceștea ar fi, să spunem, cîteva dintre constatările care se desprind din comportarea tricolorilor în meciul cu Italia. Și fără a trece cu vederea valoarea rezultatului obținut ca și unele realizări colective și individuale remarcabile, ni se pare mai util a observa acum și cu mai multă exigență, insuficiențele pentru a le îndepărta din aria manifestărilor competiționale ale tricolorilor noștri.

Mihail IONESCU
Adrian VASILESCU

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

Ca după fiecare partidă internațională, ne propunem și azi să discutăm comportarea jucătorilor din meciul de sîmbătă, să facem succinte aprecieri asupra jocului lor, să le acordăm notele de ră-goare.

ADAMACHE: De la „El Mundial” încoace, mai exact de la meciul cu Brazilia cînd a fost schimbat cu Răducanu, brașoveanul n-a mai apărut poarta echipei naționale. Sîmbătă, Adamache ne-a demonstrat că, în ciuda posturii sale de rezervă și a golurilor primite (care nu i se pot imputa), rămîne un portar serios, cu intervenții senzaționale. Calm și sigur în multe situații deosebit de critice. Nota 9.

SĂTMĂREANU: A fost sîrguincios, a urcat de multe ori în atac, s-a intercalat bine la pasa lui Dinu, a centrat apoi impecabil la Domide care a înscris golul doi egalizator. A depozat, însă, mai puțin decît în alte partide, a revenit mai greu în zona sa de activitate unde Prati și-a făcut jocul. Nota 7.

LUPESCU: Tenace și decis în intervenții, așa cum îl cunoaștem. A cîștigat multe din duelurile sale cu Boninsegna sau Mazzola. În ultimul minut al partidei a blocat uluitor acțiunea de gol realizată de Anastasi—Mazzola. Nota 8.

DINU: Din dorința de a realiza mai mult s-a abătut de la tactica de joc a echipei avînsînd de multe ori riscant, lăsînd apărarea descoperită. În acțiunile ofensive ale echipei — ca mijloc de avan-

sat, mult mai util echipei realizat o suită de pase l deosebite în repriza a d referim, în primul rînd, care a dus la golul doi, tor. Cam nervos în un mente ale jocului. Nota

DELEANU: Bătăios în Causio. A urcat în atac o o cerea și s-a repliat pe apărare. Nota 8.

DUMITRU: Marcat de la sfîrșitul de sezon, mult decît alți coechipieri. Dumitru n-a mai fost ac caș strălucitor care depa pasa cu precizie. Și-a mai puțin sarcina de a fr de acțiuni ofensive pe c priu încheiate cu șuturi l tă, așa cum a făcut-o în partide cu Ungaria. Nota

RADU NUNWEILLER: Dumitru — și din aceea ve — sub nivelul cu car obîșnuit în meciurile ofic ernaționale. A acoperit zonă, la mijlocul terenul n-a mai fost acel coordon spirat și lucid în anum mente decisive. Nota 7.

LUCEȘCU: A sîrgat ex pe o parte pe alta a t pentru a scăpa de marc ver al lui Marchetti, a foli singul asupra fundașilor în fazele cînd aceștia co atacurile echipei italiene. și lucruri bune (la combir mai puțin bune. Nota 7.

DOBRIN: A dovedit poftă de joc, a realizat

MIN. 59: Sub privirile lui Marchetti (nr. 3) și Burgnich (nr. 6), D

PĂRERILE

Meciul România — Italia s-a terminat, oficial, la ora 21.45. Realmente însă, el a luat sfîrșit abia duminică la a-miază. Și iată probele pentru aceas-tă părere... Sîmbătă nouptea, în holul primitor și imens al lui „Athenée Palace”, conferințele de presă, discuțiile, comentariile cu start oficial pe cu-loarele cabinelor de la stadionul „23 August” continuau cu înfrigurare. Ver-ritabila armată de comentatori ai presei, radioului și televiziunii italiene se arăta nesățioasă de noi elemente pentru transmișiile de a doua zi care aveau să înceapă încă din zori. Am însoțit o vreme această trupă așa de agitată, de frămîntată și am cules pentru dv. cele ce socotim că vă in-teresează mai mult.

Primul nostru interlocutor, Giglio Panza, directorul ziarului „Tuttosport” din Torino. Cunoscut pentru predi-ecția lui de analizator al meciurilor, pe fondul idelilor tactice, experimen-

tatul ziarist piemontez, în-tun bun început în acest subieci „Nu era mare filozofie să că naționala română joaci mai aproape de ideea avan-lușă, a tacticii fotbalistice. mație elastică, tehnica jucă permite să aplice la fel de bi 2—4-ul și 1—4—3—3-ul pe e văzut foarte activ și echilil sentat în finalul partidci. de necontestată clasă sînt, mine, Dinu, Dumitru, Luceș-măreanu, Adamache, Nunwe-pescu. Dobrin m-a impresi nou, ca și la Napoli, la acei tru Italia cu golul marcat i Sarti, ca un stăpînitor de mi nu sînt mulți în Europa în lume”. Nu avem prea m spre a ne continua conver pare Enrico Ameri, cel mai crainic de radio al Italiei, pentru transmișiile sale pentru întreviturile-fulger.

JUCĂTORI ȘI ECHIPE	PASE		PRELUĂRI		ȘUTURI		FAULTURI	
	PRECISE	GREȘITE	PRECISE	GREȘITE	A FARA	PE POARTĂ		
1. SĂTMĂREANU	29	5	38	1	1	1	1	ACȚIUNI OFENSIVE
2. LUPEȘCU	20	1	23	1	1	1	1	
3. DINU	38	7	48	1	1	2	5	
4. DELEANU	24	6	32	1	1	1	1	
5. DUMITRU	32	7	44	2	2	1	3	
6. NUNWEILLER	49	9	62	3	1	1	1	
7. LUCEȘCU	19	6	30	3	1	1	1	
8. DOMIDE	27	1	34	3	1	1	1	
9. DOBRIN	24	6	38	5	2	2	1	
10. KUN	6	2	10	1	1	1	1	
11. IORDĂNESCU	9	4	18	1	1	1	1	
12. HAJNAL	6	1	9	1	1	2	1	
13. N. IONESCU	2	1	3	1	1	1	1	
TOTAL ROMÂNIA	285	54	389	19	9	9	12	98
TOTAL ITALIA	—	29	—	7	1	10	10	81

REZULTAT DE PALMARES,

CARNETUL
SCRITORULUI

EUGEN BARBU

ENIGMELE REPREZENTATIVEI

Sigur că un meci nău cu Italia, obținut chiar la București nu reprezintă un succes. Îi înțeleg pe cei care lasă sub cuvintele lor să se înțeleagă că putea fi și mai rău decât acest 3-3. Sigur că au dreptate și oamenii ce ne amintesc de clipele de groază de altă dată cind pierdeam în fața unor formații mai slabe, dar...

Dar realitatea este că noi avem în momentul de față oștii de jucători de mare clasă pe care numai întâmplarea și la răstimpuri imprevizibile, soarta îi adună la un loc. Echipele naționale au numai anumite perioade cind pot realiza performanțe maxime și anume cind, din numărul obligator de unsprezece persoane, cel puțin șapte, și asta în toate compartimentele, de la o clasă mare. Amintiți-vă de marea echipă ungară a anilor cind ea surclasa Anglia, acasă, amintiți-vă chiar de Anglia care câștiga în '66 campionatul mondial la Londra, amintiți-vă Italia unui trecut mai îndepărtat, cind *squadra azzurra* definea supremația pe continentul nostru și avea pretenția de a fi cel mai temut team din lume chiar. A existat un moment al Suediei și nici echipa U.R.S.S. nu era ușor de trecut nu de mult, deși nici în momentul de față nu este cea mai nesemnificativă reprezentativă națională.

În ce ne privește, a aduna laolaltă pe un Răducanu, un Sătmăreanu, pe un Lupescu, pe un Boc, un Deleanu, un Dinu și un Nunweiller, un half de talie mondială ca Dumitru, pe excepționalul Dobrin lângă Lucescu, pe pierdutul Dumitrache și chiar pe acest uitat, Dumitriu II care ar face încă multe lucruri bune la națională, să ai în perspectivă pe Iordănescu, pe Năstase, pe Hajnal și Kun II, pe Broșovschi, Beldeanu, Domide ca să nu mai amintesc de Dembrowschi, pe Adamache și pe Ghiță, pe Ștefan care promite atât și pe rătăcitul Iordache, atât de-acum un rezervor de talente cît două garnituri care, bine strunite, ar face minuni, repet deci, a poseda atîta jucători de înaltă calificare profesională și să obții rezultate mediocre totuși, mi se pare inexplicabil...

N-am să vorbesc despre meciul de sîmbătă seara. Era un omical, era o partidă de probă și nu trebuie să ne dăm cu pumnii în cap că nu am întrecut Italia. Cu ostiel de arbitri: cum sînt cei pe care-i tot vedem arbitruindu-ne o să ajungem la balamuc, dar asta e altă poveste, nu la fluierul lor trebuie să privim. E vremea ca, lucizi, să analizăm greșelile care se produc și nu din vina noastră, a celor ce nu putem interveni în nici un fel în alcătuirea naționalei. Pentru că tricolorii trec aproape fără să știe printr-o dramă. Să luăm ultimele meciuri și să vedem ce s-a întîmplat. Nu scapă nimănui amănuntul că Dinu este folosit, aș zice abuziv, de ani de zile pe un post improvizat: cel de fundaș central. Structura dinamovistului este limpede a unui half ofensiv, bun coordonator al înaintării, cu deschideri formidabile pe pase lungi, bun șuteur și necrutător în jumătatea lui de teren. Cu o ostentație incredibilă el este mereu retras pe ultima linie de apărători și cu regularitate nu-și respectă sarcinile din cauza temperamentului său bine-cunoscut, lăsînd un spațiu prin care și înaintarea Ungariei și recent cea a Italiei au intrat cind au vrut. Lupescu, excelent în toate aceste meciuri, nu putea și nu va putea niciodată să joace cît doi. Și-atunci întrebăm: ce se întîmplă? Pretextul suspensiei lui Boc e prea străveziu ca să fie adevărat. Rapidistului i se ia orice șansă de afirmare la națională din motive pe care le ghicim, dar care nu au nici un temei. Sîmbătă, Boc trebuia să joace și Dinu ar fi făcut mai mult înainte decît acolo unde Angelo îl trimite mereu pentru că, știe sau nu știe antrenorul naționalei, el suferă de frică, și anume de frică de a nu primi goluri. Dar fotbalul este un mic război și nici un război nu se câștigă apărîndu-te numai! La Belgrad, unde ne jucăm pentru a treia oară șansa în fața unei Ungarii slăbite, Angelo a preferat un al patrulea meci și sîntem siguri că ar fi mizat pe al cincilea, disputat aiurea, dacă s-ar fi putut, pentru că, intim, el nu concepe că echipa pe care o conduce poate să și învingă! Mă uitam la Dobrin din meciul cu Italia și regretam că la Belgrad, unde a jucat de asemenea excelent, a fost ținut undeva în fața apărării în loc să i se facă loc între fundașii adversi unde atât de bine se descurcă din cauza aplombului și clasei sale. A doua mare eroare a lui Angelo este că nu dă importanță extremelor. Și cu Ungaria, și sîmbătă, el a mărît numărul improvizatilor pe sîfinga; Kun II, atacant central, a fost trimis la tusa stînga unde nu joacă de obicei. Mă întreb: din moment ce obia-l-a obisnuit pe Iordănescu pe un asemenea post ce rost mai are să repete la infinit experiențele sale nefaste, cind, oricum, putea găsi o extremă de meserie? Șansa șutului discutabil al lui Hajnal l-a ajutat încă o dată pe acest norocos antrenor, dar cît mai trebuie să așteptăm ca, în sfîrșit, a-și să alcătuiască o formație proprie, pentru că material uman are, slavă Domnului...

În cele 45 de minute cît a jucat, o singură dată Iordănescu (flancat de Burgnich) a amenințat poarta apărării de Zoff.

NOTAȚIA VIITORULUI SEZON

SINTEZA PARTIDEI

AMBIANTA. Prima nocturnă internațională a sezonului. Din cauza caniculei și a transmisiei meciului pe micul ecran în tribunele stadionului „23 August” s-au aflat numai 30.000 de spectatori, printre care am remarcat câteva sute de turiști italieni ca și pe tenisierii I. Năstase, I. Tiriac și pe adversarii lor din Cupa Davis, A. Panatta, N. Pietrangeli, și P. Bertolucci.

CARACTERISTICILE MECIULUI. Joc presărat cu suficiente faze de calitate. Am apreciat seriozitatea cu care au abordat partida jucătorii ambelor echipe, deși se aflau la sfîrșitul unui sezon extrem de încercat. Din păcate, flagrante greșeli de arbitraj au influențat scorul și au generat o nedorită stare de nervozitate la unii dintre jucători, manifestată prin atacuri neregulate și prin discuții cu conducătorul întînirii.

ORGANIZAREA JOCULUI ECHIPELOR. Jucătorii echipei României au dat un sfîrșit satisfăcător apărării ermetice a oaspeților prin canalizarea acțiunilor pe laturile terenului. Deși această manevră a fost aplicată rareori, atunci cind au reușit s-o facă s-au creat breșe în defensiva peninsularilor și ocaziile de gol nu au intrziat să se arate.

Formația Italiei a aplicat un marcat strict. În situațiile de apărare, jucătorii s-au regrupat la limita cercului, aplicînd o formă de Burgnich ca ultim apărător, iar cu Cappello liber în fața fundasilor. O dată recuperată, mingea a fost păstrată cît mai mult în posesie, trecînd în general pe la conducătorul de joc Mazzola, iar de la mijlocul terenului a fost preferată arma contraatacului.

ASPECTUL REPRIZELOR. Începutul jocului aparține tricolorilor, care au avut vapornitatea de a se desprinde din marcatul strict al adversarului, perioadă în

care și-au creat câteva bune ocazii de gol. În a doua parte a reprizei, jocul s-a echilibrat și atacurile au alternat la cele două porți. Oaspeții au folosit pasa în adîncime și au reușit să ajungă mai repede în zona de finalizare în timp ce noi am pregătit mai îndelung acțiunile ofensive. La reluare, aspectul jocului poartă aceeași amprentă, a echilibrului, alterînd cu momente de dominare teritorială de partea uneia sau alteia dintre echipe. Spre final, introducerea debutantului Hajnal a revitalizat atacul echipei noastre.

CUM S-A MARCAT. Min. 15: Lucescu pătrunde pe partea dreaptă, centrează puternic pe jos, fundașul Spinosi, flancat de Kun, se pripește și trimite... în propria-i poartă: 1-0. Min. 32: Prati, demarcat pe partea dreaptă, este lansat în adîncime, primește mingea într-o clară poziție de oșaid (necanalizată de tușierul Travlejev), pătrunde în careu și șutează în colțul opus restabilind egalitatea: 1-1. Min. 33: același Prati, de data aceasta lansat pe partea stînga a terenului, cu o minge care l-a depășit pe Sătmăreanu, și a surprins întreaga apărare, înaintează neslingherit și șutează sec, de la 12 m. aducînd avantajul echipei sale: 1-2. Min. 59: Dinu îl deschide pe Sătmăreanu care avansează pînă la limita liniei de fund de unde centrează precis, Domide se înalță și în serie plasat, cu o lovitură de cap: 2-2. Min. 75: lipsa de hotărîre a apărătorilor noștri îi oferă posibilitatea lui Causio să șuteze puternic, Adamache plonjează atinge mingea dar n-o poate reține: 3-2. Min. 83: debutantul Hajnal șutează pe jos și prin surprindere, Zoff scapă mingea din brațe pe linia porții și... golul este acordat de arbitru: 3-3.

Gheorghe NERTEA

ROMANIA — ITALIA 3-3 (1-2)

STADION: „23 August”; teren excelent; timp călduros; spectatori aproximativ: 30.000.

AU MARCAT: Spinosi (autogol min. 15), Prati (min. 32 și 33), Domide (min. 59), Causio (min. 75) și Hajnal (min. 83).

ROMANIA: Adamache — Sătmăreanu (min. 33 N. Ionescu), Lupescu, Dinu, Deleanu — Dumitru, Nunweiller VI — Lucescu, Domide (min. 75 Hajnal), Dobrin, Kun II (min. 46 Iordănescu).

ITALIA: Zoff — Burgnich — Spinosi, Marchetti — Agropi (min. 65 Bedis), Rosato, Cappello — Causio, Mazzola, Bonsegna (min. 71 Anastasi), Prati.

A ARBITRAT: M. Gugulovici, asistat la linie de M. Travlejev și I. Katus-Bel (toți din Bulgaria).

ILOR • NOTE

De faze spectaculoase prin care și-a dovedit înalta clasă de tehnician. Uneori poate că a exagerat în conducerea balonului, alteori coechipierii n-au venit în întîmpinarea intențiilor sale. A tușat de două ori în situații de gol cum nu l-am mai văzut vreodată. Nota 7.

DOMIDE: Pe linia ultimelor comportări ale echipei arădene. Lent în acțiuni, neinspirat în pase. Are meritul însă de a fi înscris în stilul său elegant cel mai frumos gol al partidei. Nota 7.

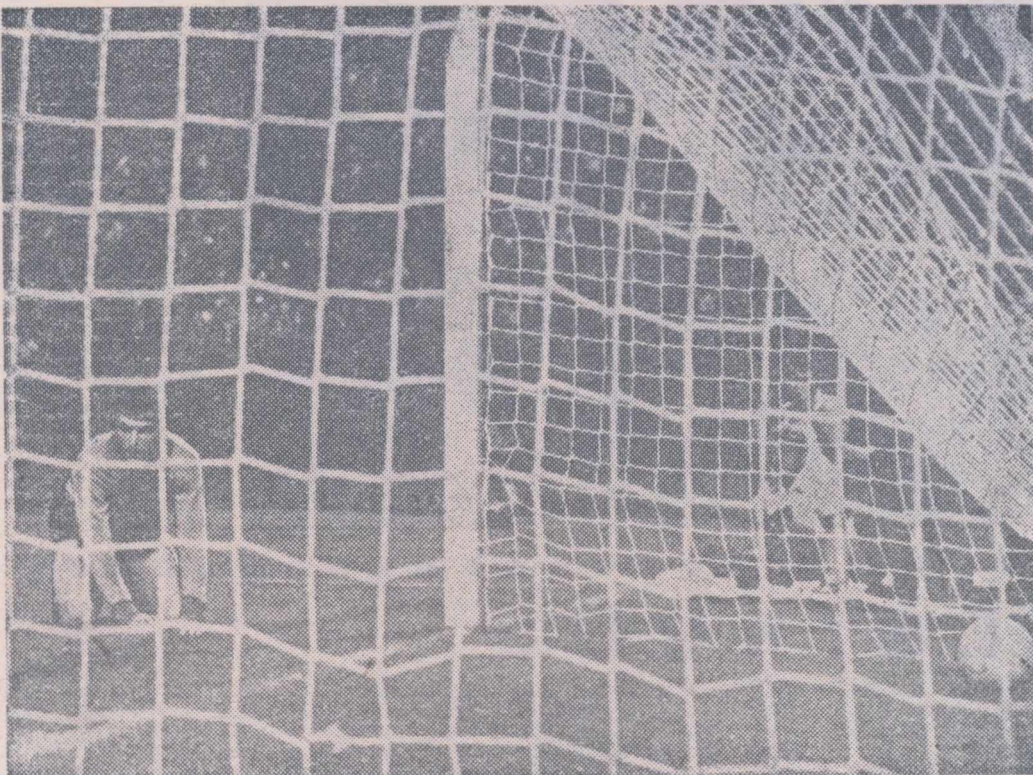
KUN II: Neconcludent, pe un post pe care nu joacă la U.T.A. E drept, a fost și prea puțin jucat. O singură dată a trecut de fundașul Spinosi. Nota 6.

IORDĂNESCU: Ne așteptam la mai mult de la acest talentat jucător. Surprinzător, a părut obosit, a cedat ușor cind era încolțit de fundașii italieni. Nu l-a reușit nici una din acțiunile individuale de atac pe care le-a încercat. Nota 6.

HAJNAL. O apariție de numai 15 minute, dar promițătoare. Se pare că are „în sînge” jocul în adîncime. Poate că folosit mai devreme ne-ar fi edificat și mai mult asupra posibilităților sale de atacant central. Nota 7.

N. IONESCU: Cinci minute de joc — ca urmare a accidentării lui Sătmăreanu — sînt prea puține pentru a da cîtu de cîtu o părere, o notă.

Stelion TRANDAFIRESCU

le se înalță și...

... înscrie cel mai frumos gol al partidei. Portarul Zoff pare uluit de această lovitură neașteptată: 2-2.

Foto: PAUL ROMOȘAN

COMENTATORILOR ITALIENI

magnifică! A venit și o răcoare, răz-bunîndu-ne intrucivă pentru zăpușca de peste zi. Am văzut Italia marcînd trei goluri, am văzut altele trei în poarta lui Zoff, între noi fie vorba, golurile regulate sînt patru, nu șase, dar nu e o pagubă, am cîștigat tot noi, spectatorii acestui meci care a avut toate deliciale fotbalului. Mi-a plăcut meciul... Apelurile pentru convorbirile telefonice răsună fără încetare în holul uriaș. Mașinile de scris țâcăne pe măsutele împrăștiate pretutîndeni. S-a născut o veritabilă tribună a presei alci. A trecut de mult de miezul nopții și colegii italieni sînt mereu în marș, în cronicile și comentariile lor.

ven personaje noi în vizorul nostru — jucătorii „squadrei azzurra” care au coborît pe la ora 11 și au fost imediat vînați de confrății noștri. Apariția lui Ștefan Covaci, antrenorul lui Ajax, provoacă o rapidă și gălă-gioasă deplasare a forțelor spre volu-bilul om cu părul argintiu, tubînd queta ca un veritabil ziarist și fiind, totmai pentru asta, o „mană cerească” pentru orice comentator cu scrisul sau cu vorba. El subliniază clasa tehnică a naționalei României. „Re-prezentativa noastră, spune el, nu mai are mult de făcut la acest capi-tol. Totul este să se cîștige în com-bativitate, în forță de angajare, asta este principalul!”

Secvență cu Nando Martellini, suc-resorul lui Nicolo Carozio la microfo-nul televiziunii italiene. „Reîntîlnire plină de impresii frumoase cu Bucu-reștiul. Joc cu multe, foarte multe fo-toase și pentru cei doi antrenori ai naționalelor și pentru noi ceilalți,

spectatorii. Rezultat echitabil, România mi-a confirmat pe viu intrarea ei în prima grupă a selecționatelor euro-pene. Cred că îi lipsește, ca și nouă în momentul de față, un vîrf de vite-ză și pătrundere. Noi avem o mare speranță, se numește Chinaglia. Știu că echipa României nu i-a avut pe primii doi specialiști ai postului, pe Dumitrache și Neagu.”

Agitația sporește, se apropie ora transmiterii comentariilor de a doua zi. Jucătorii și antrenorii italieni se pierd în grupurile care li stoc pur și simplu de opinii, mărturisiri, pu-gestii pentru viitoarea formulă. Mai cu seamă acest mare și întrebător subiect — viitoarea echipă națio-nală italiană și VIITORUL JOC al fotbalului penisular revine mereu în discuție. N-a fost el, în fond, motivul voiajului Roma — București — So-fia — Roma?

Ettimio IONESCU

„Teatrul de operațiuni” se animă mai tîrziu, a doua zi, dimineața. A-

PATRU ECHIPE, CU ȘANSE EGALE, ÎN LUPTA PENTRU TITLU

Începând de joi 15 iunie, terenurile anexă din preajma marelui stadion bucureștean „23 August”, au devenit iarăși, ca și acum un an, teatru de desfășurare a turneului final al campionatului școlilor profesionale, competiție care, de-a lungul celor 18 ediții consumate, a lansat elemente de valoare fiind an de an un veritabil izvor de tineri jucători înzestrați cu multe însușiri necesare practicării fotbalului de performanță. Aici, în Complexul sportiv „23 August”, pe terenurile 2, 5, 4 și-au dat întâlnire, în acest an, 11 echipe câștigătoare ale fazelor pe ministere, pentru a participa la ultimul act al întrecerii — turneul final, la capătul cărui se află titlul de campioană al celei mai vechi competiții fotbalistice din țara noastră rezervată școlarilor.

REZULTATE, MARCATORI...

SERIA I: Grup, șc. siderurgic Hunedoara — Grup, șc. chimie Craiova 4-2 (2-1). Au marcat: Nanos, Stoica, Bură (2), respectiv Oancea și Geică (2). Grup, șc. chimie Craiova — Grup, șc. industria alimentară Sibiu 2-2 (1-0). Au marcat: Oancea (2), Dușu și Bucuri; Grup, șc. siderurgic Hunedoara — Grup, șc. ind. alim. Sibiu 2-1 (1-1). Au marcat: Bură, Velea, respectiv Stan.

SERIA A II-A: Grup, șc. Construcții montaj București — Grup șc. minier Baia Mare 3-1 (1-1). Au marcat: Cosereanu (2), I. Vasile, respectiv Bleda; Școala prof. auto București — Grup șc. minier Baia Mare 1-1 (0-0). Au marcat: Belodi și Mădăras; Grup șc. construcții montaj București — Școala prof. auto București 6-1 (4-0). Au marcat: I. Vasile (4), Cosereanu (2) și Belodi.

SERIA A III-A: Grup șc. materiale de construcții Tg. Jiu — Grup șc. construcții Sibiu 2-1 (0-0). Au marcat: Pereca (2) și Plăvicheanu (autogol).

SERIA A IV-A: Școala prof. Nicolina Iași — Școala prof. energetică Sibiu 2-0 (1-0). Au marcat: Sofian și Trăescu; Grup șc. M.I.U. Tg. Mureș — Șc. prof. energetică Sibiu 2-1 (1-1). Au marcat: Sipos (2), respectiv Dumitrescu; Școala prof. Nicolina Iași — Grup șc. M.I.U. Tg. Mureș 4-0 (3-0). Au marcat: Bărbulescu, Nepoiu (2) și Sorlea (autogol).

La ultimul act al campionatului elevilor-ucenici au venit (după ce și-au câștigat acest drept, în urma disputării fazelor preliminare, destul de pretențioase, prin numărul mare de meciuri sustinute și numărul mare de candidați cu șanse egale de calificare) din nou câteva echipe pe care le-am întâlnit și anul trecut și cu doi-trei ani în urmă. Este cazul formațiilor reprezentative ale Școlii profesionale Nicolina Iași, Grupului școlar minier Baia Mare, Grupului școlar construcții montaj București, Grupului școlar materiale de construcții Tg. Jiu. Dovadă elocventă că la aceste unități școlare fotbalul își trage sevă sănătoasă prin rădăcini puternice, numite pasiune, arii din partea cadrelor didactice, preocupări permanente pentru îmbinarea corespunzătoare a sportului cu învățarea unei meserii. În primele trei zile ale turneului au fost programate partidele din cele 4 serii. Cea mai favorizată a fost Grupul școlar materiale de construcții Tg. Jiu care, în seria a III-a, n-a avut decât un singur adversar, deoarece două echipe — Grupul școlar de alimentație publică București și Grupul școlar al cooperativei de consum Constanța — din motive de ne-

înțeles nu s-au prezentat (!?). În celelalte serii însă, disputele au fost deosebit de echilibrate, câteva meciuri ridicându-se peste nivelul mediu al unor întreceri de acest fel: Grupul școlar siderurgic Hunedoara — Grupul școlar chimie Craiova; Grupul școlar construcții montaj București — Grupul școlar minier Baia Mare; Grupul școlar industria alimentară Sibiu — Grupul școlar siderurgic Hunedoara. O singură echipă, Școala profesională Nicolina Iași, n-a prea avut emoții în seria în care a jucat. De altfel, formația aceasta, antrenată de prof. Leonida Antohi, una dintre pretendentele la titlu, a marcat în cele două meciuri sustinute 6 goluri și n-a primit nici unul!

Urmărind toate partidele disputate în serii, putem afirma cu certitudine că, pentru ultima fază a competiției, s-au calificat cele mai bune patru echipe: Grupul școlar siderurgic Hunedoara, Grupul școlar construcții montaj București, Grupul școlar materiale de construcții Tg. Jiu și Școala profesională Nicolina Iași. Fiecare dintre acestea are șanse egale în lupta pentru primul loc. Și, bănuim noi, titlul de campioană va reveni acelei echipe care știe mai bine să-și dozeze eforturile pe parcursul ultimelor trei zile ale turneului, partidele decisive fiind programate azi, 21 iunie.

Laurențiu DUMITRESCU

P.S. În numărul viitor al revistei, relatări de la jocurile finale, prezentarea echipei campioane, golgeterul turneului, confidente.

Atac al jucătorilor Grupului școlar materiale de construcții Tg. Jiu, la poartă Școlii profesionale Nicolina Iași.

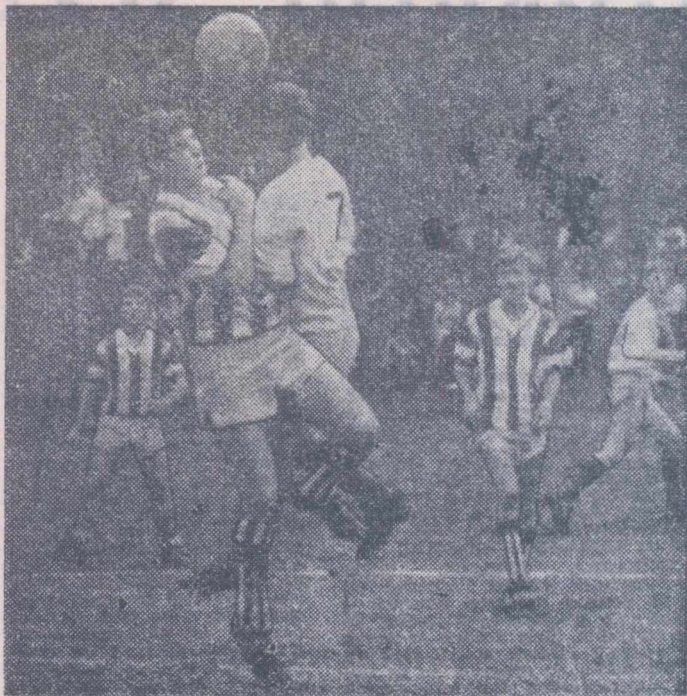

FOTO-ANALIZA

Această fotografie nu înfățișează numai o dinamică fază din tumultosul meci de la Petroșani, Jiu — F. C. Argeș, ci „ascunde” și unele elemente de joc interesante de subliniat.

Ne referim, în primul rând, la lovitură cu capul pe care o execută talentatul fotbalist al Jiului „ex-bucureșteanul” Mulfescu

(nr. 8). În treacă fie spus, cu această lovitură Jiu a înscris golul egalizator (partida s-a încheiat cu 1-1). Mulfescu execută cu multă corectitudine această reluare a balonului cu capul. Săritura a fost bine calculată și promptă, ajungând exact la... înținerea cu el, corpul curbat și aruncat înainte a imprimat forță loviturii cu capul, iar preluarea (de fapt lovirea) mingii cu fruntea i-a dat direcție precisă. Mingea s-a dus glonț la „păian-

jen”. Un gol marcat cu mișcări bine coordonate și în condițiile unei apărări aglomerate, deci în circumstanțe dificile pentru Mulfescu, ceea ce subliniază și mai mult meritele acestui jucător, dar și altceva: jucătorul din Petroșani a știut să profite de lipsa de maraj prompt din partea pluteștenilor. Harbu (dreapta) este departe de el, iar Vlad nu face decât să se uite la Mulfescu și la mingea care zboară spre plasa porții (p. 8).

PRESINGUL

Ideea rîndurilor de față a fost sugerată de o fază de joc, pe cât de obișnuită în dinamica fotbalului internațional de performanță, pe atât de rară, am zice, în modul de acțiune al echipelor noastre frunțate: Gerd Müller, atacantul nr. 1 al R. F. a Germaniei și autorul celor două goluri din recenta înfrîngere de la Anvers, susținută de formația sa împotriva Belgiei, a ajuns la un moment dat după o cursă lungă de urmărire a adversarului său direct, Van den Daele, în situația aproape bizară, de ultim apărător recuperînd mingea de la fundușul olandez și trimițînd-o apoi propriului său portar, Maier!

Exemple de acest fel, în care înaintașii — și nu niște nume oarecare — se pun în mod conștient și organizat în slujba jocului colectiv al echipei, sînt destul de numeroase la nivelul fotbalului care angajează valori certe pe plan mondial. Să ne amintim numai de mișcările în teren, aproape diabolice și lupta neobosită pentru câștigarea balonului a atacan-

ților de la Celtic din meciul lor cu Ujpest, sau de perseverența împinsă pînă la incapacitate a unui Tostao, Jair sau Mazola, prezenți fără încetare în disputa pentru dobîndirea inițiativei în joc. Urmărind asemenea exemple — și transmisele televizate ne-au oferit suficiente ocazii de a ne convinge în acest sens — și raportîndu-le la evoluția echipelor noastre de club, am putut determina mai bine, prin comparație, faptul că problema presingului reprezintă încă, la ora actuală, o mare necunoscută sau în cel mai bun caz, o armă tactică prea puțin folosită.

De ce acest lucru? Pentru că presingul — ca formă agresivă a apărării, în cadrul căreia se urmărește îmbinarea atacului de posesoare cu aplicarea marșajului strict — presupune înainte de toate, o foarte bună pregătire generală, o mare capacitate fizică, tactică și morală care să permită jucătorilor, aflați temporar în defensivă, să

împiedice acțiunea ofensivă a adversarului și să-l oblige a ceda inițiativa și controlul jocului.

Or, dacă vorbim de calitatea pregătirii și de capacitatea de efort nu putem trece cu vederea faptul că, în ciuda unor progrese evidente înregistrate sub acest raport în ultimii

an, fotbalul nostru mai are încă destul de realizat pentru a se putea încadra realmente în limitele superioare ale marilor performanțe.

Pentru aceasta însă nu este suficientă, după părerea noastră, numai o simplă redimensionare a posesorului de instruire, lucru care ni se pare — și teoretic și practic — mai ușor de împlinit. Mai important, dar și mai dificil în această timp de rezolvat, este problema unei schimbări esențiale de atitudine, de

lichidare chiar a unei mentalități greșite, generată de ideea falsă a specializării stricte, potrivit căreia răspunderea pentru defensivă este aruncată, de regulă, pe umerii apărătorilor, în timp ce înaintașii își menajează în mod exagerat forțele pentru finalizarea acțiunilor ofensive.

Jordănescu, de exemplu, a atins valori pînă la 12 la sută. Aceasta în timp ce, la echipele din eșalonul de elită al soccerului internațional, se ajunge ca înaintașii să participe la acțiunea de recuperare a mingii în proporție de 25 la sută, ceea ce confirmă ideea că în fotbalul modern jucătorii în atac formează de fapt prima linie de apărare a unei formații.

Așa stînd lucrurile, aprecierea noastră este că problema presingului în jocul echipelor frunțate la noi este mai curînd un deciderat decît o împlinire; că în jurul acestei forme agresive de manifestare a luptei în defensivă se vorbește foarte mult și se realizează destul de puțin. Și că, dacă ar fi să privim mai cu atenție meciurile de campionat, am observat că fiecare echipă are cel mult un înaintaș care se agită cu folos și în fazele de apărare: Roșu (F. C. Argeș), Domide (U.T.A.), Lică (U. Cluj), Hajnal (A.S.A.), Lucescu (Dinamo), Dembrowschi (Sport Club), Pescaru

NOI APARIȚII ÎN EDITURA STADION

Virgil Economu, vechi și neobosit militant pentru afirmarea fotbalului nostru în cercul european și mondial, a scos două noi lucrări, destinate să ridice nivelul de cunoștințe nu numai al antrenorilor și al jucătorilor, dar și al tuturor iubitorilor sportului cu balonul rotund, care vor putea astfel să prețuiască mai bine marile valențe ale jocului modern.

Cea dintîi lucrare: „Fotbal — de la Mexico la München” (382 pagini) ne redă, pe larg, toate partidele din turneul final al „Mundialului”, realizînd, în același timp, o sinteză a fotbalului universal, din care ține să extragă învățăminte și pentru fotbalul nostru, încheiînd un sistem românesc de joc, ca expresie a aptitudinilor tinerețului țării, potențate printr-o pregătire serioasă, perseverență, la toți factorii: tehnic, tactic, fizic, psihologic, teoretic, cărora autorul le adaugă și etica jocului. O bogată documentare, cu citate din toți marii specialiști și croniciari români și străini, face din această lucrare un studiu exhaustiv, citit cu in-

teres crescînd de cel ce vor să se țină la curent cu ceea ce este nou în fotbalul mondial și în cel românesc, cu prezențe în marile competiții ale lumii.

A doua lucrare, „Fotbal modern simplificat — cu 400 întrebări și răspunsuri” (140 pagini), constituie un compendiu, care cuprinde toate datele necesare pentru a pătrunde în secretele acestui sport.

Adoptînd o formulă ingenioasă — identificarea unei partide de fotbal cu un spectacol dramatic — Virgil Economu dedică fiecărei părți a pregătirii cite un act al „piesei”, integrat perfect în paralelismul acțiunilor de pe teren și de pe o scenă de teatru. Micul tratat sportiv este completat cu un chestionar atotcuprinzător, începînd cu problemele de regulament și de ordin tehnico-tactic, pentru a sfîrși cu istoricul fotbalului de la noi și de peste hotare și cu jocul echipelor de femei.

Ambele lucrări sînt plătute la lectură, instruiînd în același timp pe toți cei ce vor zăbovi asupra paginilor frumos tipărite de editura STADION.

(Steagul roșu), M. Stelian (Rapid), Aclenei (Steaua), Neagu (U. Craiova), Mulfescu (Jiu), Tănase (Farul), Dinculea (Petrolul), Petrescu (C.F.R. Cluj), Lupulescu (Politehnica) și Tamaș (Crișul). În rest, numai intenții nerealizate. Și de aici și contribuția nesemnificativă a multora la dinamismul și valoarea spectacolului sportiv.

De aici și decalajul, nevoit să-l suporte fotbalul nostru pe planul confruntărilor internaționale, față de adversari care înțeleg să se adapteze mai bine la cerințele jocului modern. Pentru că dacă vrem să fim sinceri cu noi înșine, va trebui să recunoaștem că, pe undeva, în concepția jucătorilor noștri persistă încă teama nejustificată pentru tot ceea ce protinde angajare la efort maxim. Și presingul face parte din această categorie, puțin agreată de unii, a acțiunilor care solicită consum mare de energie și presupun o foarte bună pregătire. Fără de care însă, fotbalul adevărat nu-și poate împlini menirea.

Mihail IONESCU

Rezultatele penultimei etape a Diviziei B n-au adus clarificările mult așteptate în zona periferică a clasamentelor. După cum se anticipa, și în această etapă gazdele au terminat, în marea lor majoritate, învingătoare. Cei doi lideri, Sportul studentesc și C.S.M. Reșița, deși au evoluat în deplasare au mai adăugat câte două puncte zestrei, mărindu-și avantajul față de celelalte formații.

Printre performerele etapei se află C.F.R. Pașcani, care a câștigat în deplasare în fața Portului Constanța. Pentru feroviarii cele două puncte sînt de... aur, deoarece au acumulat 27 de puncte și au un golaveraj mai bun decît celelalte... candidate la ocuparea locului 15. Pășcănenii au șanse de a-și mări numărul de puncte, duminică evoluînd pe propriul teren. Dar, în ultima etapă a campionatului, avantajul terenului îl vor avea și alte formații amenințate cu retrogradarea: Poiana Cîmpina (va juca cu Progresul Brăila) și Știința Bacău (cu Metalul București).

În seria a II-a, în afara liderului, doar Politehnica Timi-

șoara a reușit să plece cu un punct de la Sibiu. În rest, gazdele au fost necruțătoare, aplicînd, în unele cazuri, „corecții” destul de severe partenerelor de întrecere. Ne referim, în special, la Olimpia Oradea care a marcat șapte goluri formației Vulturii Textila Lugoj. În urma acestui sever eșec, lugoienii s-au văzut cu un golaveraj net inferior celorlalte echipe ce pot ocupa duminică seara ultimele două locuri ale clasamentului. Înaintea ultimei etape, nu mai puțin de opt formații au emoții. Printre acestea se află și C.F.R. Timișoara care în turul campionatului se găsea pe primul plan al întrecerii pentru promovarea în Divizia A, iar în primăvară comportarea sa a fost cu mult sub așteptările suporterilor ei.

Deci, ultima etapă a campionatului Diviziei B este așteptată cu deosebit interes, deoarece rezultatele vor stabili echipele ce vor activa din toamnă în Divizia C. Sperăm că toate formațiile ce au un cuvînt de spus în această dificilă problemă și-l vor exprima în spiritul eticii sportive.

plăcută. De altfel, cînd am spus neșansă, ne referim la cele trei bare, care se puteau transforma în tot atîtea goluri.

Vîlceii au început partida în ritm de „vijelie”, încercînd să-și asigure avantajul necesar și, totodată, liniște supremă, încă din primele minute, dar atacul, cu excepția ex-dinamovistului Daidu, omniprezent pe tot tere-

mul, nu a legat nimic de invidiat. A trebuit „să urce” Păculele în atac, ca să înscrie unicul gol al partidei, care avea să aducă vîlceilor cele două puncte liniștitoare.

Acesta a fost istoricul unui meci, cu mare miză, în care cîmpinenii n-au fost învinși de adversari, ci de propria lor neșansă.

PAVEL PRANA

O ECHIPĂ UITATĂ DE PUBLICUL ORĂDEAN?

Olimpia Oradea — Vulturii Textila Lugoj 7—0 (4—0)

AU MARCAT: ARNOTCHI (min. 4, 16, 69, 74, 76). BALOGH (min. 10 din 11 m) și IACOB (min. 33).

OLIMPIA: Kuruca — Balogh (min. 78; Levell). Serbăze, Stelner, Nagy — Ulici, Bakos — IACOB, MOLNAR, ARNOTCHI, BENZIC (min. 73; Haradan).

VULTURII TEXTILA: Korek — Zoresen, Mac (min. 46; Cristescu), Hodea, Mihai — Tyukodi, Becheru — Lazarescu, Kiss, Chiran (min. 73; Ioo), Pop.

A arbitrat foarte bine AUREL BENTU (București).

Slaba comportare a echipelor Crisul (Divizia A) și Olimpia (Divizia B) din acest sezon a făcut ca numărul simpatizanților celor două echipe să fie din ce în ce mai mic. Și la jocul de duminică, în care formația Olimpia înfrîngea într-un joc decisiv, de supraviețuire, pe una din colegele ei de „suferință”, Vulturii Textila Lugoj, au asistat doar 500 de spectatori. Lupta oarbă pentru puncte avea să tranșeze neașteptat de rapid victoria în favoarea gazdelor. Orădenii au început jocul într-un ritm susținut, înscriind trei goluri în decurs de numai 16 minute în poarta nefericitului Korek.

Replia oaspeților a fost destul de firavă, jucătorii antrenanți de E. Stoicescu pînă la complet descumpăniți, ei schîțînd doar slabe contraatacuri, fără probleme pentru apărarea orădenilor. În tot decursul partidei, jucătorii Olimpi-

ei au manifestat o bună coeziune între compartimente. Apărătorii au anihilat cu severitate „strfurile” Luchescu și Pop, trimițînd cu multă precizie mijloacele, baloanele recuperate din centrările la întimplare ale înaintașilor adversi. Linia meciană orădeană alcătuită din Stelner și Iacob, a distribuit numeroase mingi pe laturile terenului către Benzic și Molnar, jucători bine dotați, care și-au depășit cu regularitate adversarul direct, punîndu-l pe Arnotchi în situația de a marca. Așa se face că atacantul orădean a înscris cinci goluri, ratînd aproape tot atîtea altele din poziții favorabile. După pauză, aspectul jocului nu se schimbă și astfel lugoienii mai primesc trei goluri, iar această înfrîngere la scor le limitează șansele lor de menținere în Divizia B.

VASILE IORDACHE

DOMINARE NETĂ, DAR VICTORIE LA LIMITĂ

Gaz metan Mediaș — Chimia Făgăraș 1—0 (1—0)

A MARCAT: PASCAL (min. 33).

GAZ METAN: Ioo — PURIMA, Lepădatu, SCHEAU, Gyarmad — PASCAL, Jiga — Dumbrăanu, Gartner, Moraru, Macai (min. 62; Sirbu).

CHIMIA: Furcă — Tăulea, Nacu, Hodea, Stoica — Clutae, Dumitrescu — ROTARU, IONITĂ, FILIP, Boanță (min. 63; Feher).

A arbitrat bine T. GABOȘ (Cluj).

La ultima lor apariție în fața suporterilor, jucătorii de la Gaz metan au făcut totul ca publicul să rămînă cu o impresie bună și, în același timp, să câștige cele două puncte, atât de necesare în lupta pentru evitarea retrogradării. La sfîrșitul partidei, medieșenii și-au văzut atins scopul: ei au terminat învingători, iar jocul lor a fost de multe ori aplaudat.

Meciul a început cu atacuri ale gazdelor, care însă ratează din poziții favorabile. Dar, apărarea adversă, la care participau uneori cîte 8 sau 9 jucători, va ceda în minutul 33: Gartner a demarat irezistibil pe partea dreaptă, a centrat ideal, iar Pascal, care a urmărit balonul, l-a trimis, cu capul, în plasă. Pînă la pauză, strădaniile înaintașilor localnici de a-și mări avantajul s-au dovedit zadarnice deoarece ei au gre-

șit de multe ori în fața sau apărătorii Chimiei au rezolvat fozele critice.

După pauză, aspectul jocului a rămas același. În această parte a partidei, dominarea Gaz metanului a fost uneori categorică, dar înaintașii n-au avut luciditatea necesară să creze breșe în apărarea supraaglomerată a oaspeților. Făgărașenii au încercat de cîteva ori să surprindă, prin contraatacuri, apărarea adversă și cu două minute înainte de fluierul final, Feher, introdus în formație în repriza secundă, a fost la un pas de a reabilita egalitatea pe tabela de marcaj. Dar balonul expedit de el a trecut de puțin pe lângă poartă.

Așadar, medieșenii au câștigat pe merit în fața unui adversar care a pus accentul pe apărare.

C. MORARU

Fază din înfrîngerea Metalul — Politehnica Galați (3—0)
Foto: P. KOMOȘAN

NUMAI „BOMBA” LUI MANEA L-A ÎNVINS PE MÎNIOȘU

Metalul Tîrgoviște — Știința Bacău 1—0 (0—0)

A MARCAT: MANEA (min. 32).

METALUL: Stănescu — Mihaltescu, Ciobanu, Stanciu, Bucumeanu — Economu (min. 80; Nătescu), Gheorghe — Nistor, Grigore, STĂNCESCU, MANEA.

ȘTIINȚA: MÎNIOȘU — Botangiu, Tană, Mărgășoiu, Hetea — Gocolu, Sichișu (min. 61; Dicănu), Nemes, Stroie (min. 73; Grosaru), Stănescu, Codreanu.

A arbitrat foarte bine C. PETREA (București).

Obsedate de spectrul evoluat modest în fața pu-

plătitori. Studenții băcăuani au impus de la început o schemă tactică, care ar fi dat roade, dacă șutul lui Manea nu se oprea în plasă.

La începutul partidei, metalurgiștii au exercitat o presiune puternică la poarta lui Mîniosu, dar deși s-au aflat în situații favorabile, ei au ratat incredibil prin Stăncescu (min. 1), Nistor (min. 6) și Manea (min. 19). Studenții s-au apărut supraaglomerat, reușind doar 2—3 acțiuni destul de fragile. Dominarea insistență a gazdelor este relevată de un bilanț grăitor: 11—1 la loviturile de colț. O acțiune mai periculoasă a oaspeților s-a petrecut în min. 38, realizată de Stroie.

La reluare, jocul s-a echilibrat oarecum, oaspeții sperînd într-un egal, pe care nu l-au reușit.

Cum s-a marcat golul? Manea a luat pe cont propriu o acțiune personală, după ce recuperase un balon la centrul terenului, a făcut un slalom prin apărarea băcăuană și de la aproximativ 20 de metri a executat un șut-bombă care l-a învins pe portarul Mîniosu.

Finalul partidei a fost agitat, ivindu-se și unele altercații, dintre care una s-a soldat cu lovirea gravă a lui Stroie (Știința) de către Stanciu (Metalul). Jucătorul băcăuan părăsind terenul.

M. AVANU

CÎMPINENII ÎNVINȘI ÎNTR-UN „MECI — CHEIE”

Chimia Rm. Vilcea — Poiana Cîmpina 1—0 (1—0)

A MARCAT: PĂCULELE (min. 29).

CHIMIA: Stana — Burlacu, PĂCULELE, PINTILIE, Dumbravă — CAZAN, Ionescu — Tîfrel, H. Popescu (min. 80; Alecu), Haidu, Iordache (min. 75; Sima).

POIANA: IVANOVICI — Dănilă, TUDOR, Stan, STRECHIOIU I — Popa, GRAMA — ALELENEI, Bran (min. 46; Strechioiu II), RĂCHITA (min. 80; Pavel), CIUCU.

A arbitrat excelent GHEORGHE LIVONA (București).

Meciul se încheiase, spectatorii părăseau ușurați arena marilor bădăliți pentru puncte. Un jucător rămăsese cu fața îngropată în gazonul ud, lacrimile dezlănțuite venind să descătușeze chipul livid al învinsului. Era Strechioiu I, omul care a avut egalarea (min. 75) în „mîciul capului”, dar mînea buclucășă a ocolit poarta. Poate că dacă meciul ar fi luat

sfîrșit cu un rezultat de egalitate, n-ar fi surprins, deoarece desfășurarea partidei de pînă atunci lăsa să se întrevadă acest lucru. Nu vrem să pleddm pentru probabilitate... viitoare divizionară C, Poiana Cîmpina, despre neșansa ei în acest meci-cheie, dar cîmpinenii au fost la un pas de a produce o răsturnare de locuri în clasament, iar jocul presat de ei fiind o surpriză

SERIA I

● REZULTATE ● CLASAMENTE ● ETAPA VIITOARE ●

SERIA A II-a

- Progresul Brăila — Metalul Plopieni 2—0 (0—0)
- Portul Constanța — C.F.R. Pașcani 0—1 (0—1)
- Dunărea Giurgiu — Ceahlăul Piatra Neamț 2—1 (1—0)
- F. C. Galați — Sportul studentesc București 1—2 (1—0)
- Chimia Rm. Vilcea — Poiana Cîmpina 1—0 (1—0)
- Metalul Tîrgoviște — Știința Bacău 1—0 (0—0)
- Metalul București — Politehnica Galați 3—0 (1—0)
- S. N. Otopeni — Progresul București 3—2 (s-a disputat în ziua de joi 8 iunie)

1. SPORTUL STUDENTESC București	29 18 9 2 50—27 43
2. PROGRESUL București	29 14 7 1 50—29 33
3. ȘANTIERELE NAVALE Otopeni	29 14 5 10 35—34 33
4. METALUL București	29 12 7 10 36—26 31
5. FOTBAL CLUB Galați	29 12 6 11 36—32 30
6. PROGRESUL Brăila	29 13 3 13 33—23 29
7. POLITEHNICA Galați	29 10 9 10 34—24 23
8. METALUL Tîrgoviște	29 11 6 12 28—34 21
9. DUNĂREA Giurgiu	29 9 10 10 25—29 28
10. CHIMIA RIMNICU Vilcea	29 12 4 13 23—36 28
11. METALUL Plopieni	29 11 5 13 32—32 27
12. C.F.R. Pașcani	29 11 5 13 32—33 27
13. CEAHLĂUL PIATRA Neamț	29 11 4 14 33—42 24
14. ȘTIINȚA Bacău	29 9 12 23—33 23
15. POIANA Cîmpina	29 10 4 15 33—45 24
16. PORTUL Constanța	29 6 7 16 28—43 19

ULTIMA ETAPĂ (25 iunie): Progresul București — Portul Constanța, C.F.R. Pașcani — F. C. Galați, Metalul Plopieni — Dunărea Giurgiu, Știința Bacău — Metalul București, Poiana Cîmpina — Progresul Brăila, Politehnica Galați — Metalul Tîrgoviște, Sportul studentesc Buc. — Chimia Rm. Vilcea, Ceahlăul P. Neamț — S. N. Otopeni.

- C.S.M. Sibiu — Politehnica Timișoara 1—1 (0—0)
- C.F.R. Arad — Minerul Anina 3—1 (2—0)
- Olimpia Oradea — Vulturii Textila Lugoj 7—0 (4—0)
- Gaz metan Mediaș — Chimia Făgăraș 1—0 (1—0)
- Electroputere Craiova — Minerul Baia Mare 3—1 (2—1)
- Corvinul Hunedoara — Metalurgistul Cugir 1—0 (1—0)
- C.F.R. Timișoara — C.S.M. Reșița 1—2 (1—1)
- Gloria Bistrița — Olimpia Satu Mare 2—0 (0—0)

1. C.S.M. Reșița	29 19 3 6 46—23 41
2. C.F.R. Arad	29 13 3 11 35—40 31
3. MINERUL Baia Mare	29 12 4 11 45—40 30
4. C.S.M. Sibiu	29 12 4 11 29—30 30
5. POLITEHNICA Timișoara	29 11 7 11 45—32 25
6. GLORIA Bistrița	29 13 3 13 31—33 29
7. OLIMPIA Satu Mare	29 13 3 13 23—24 29
8. MINERUL Anina	29 12 3 12 37—42 29
9. OLIMPIA Oradea	29 13 2 14 41—34 28
10. C.F.R. Timișoara	29 10 8 11 33—28 28
11. ELECTROPUTERE Craiova	29 12 4 13 35—37 28
12. GAZ METAN Mediaș	29 13 4 13 20—27 28
13. METALURGISTUL Cugir	29 11 5 12 27—29 27
14. CHIMIA Făgăraș	29 12 3 13 42—43 26
15. CORVINUL Hunedoara	29 11 4 14 29—35 26
16. VULTURII TEXTILA Lugoj	29 10 3 14 24—48 25

ULTIMA ETAPĂ (25 iunie): Minerul Anina — Gaz metan Mediaș, C.S.M. Reșița — Gloria Bistrița, Chimia Făgăraș — C.F.R. Timișoara, Olimpia Satu Mare — Corvinul Hunedoara, Metalurgistul Cugir — C.F.R. Arad, Politehnica Timișoara — Electroputere Craiova, Vulturii Textila Lugoj — C.S.M. Sibiu, Minerul Baia Mare — Olimpia Oradea.

CONGRESUL U.E.F.A. DE LA VIENA

Congresul U.E.F.A. care a avut loc recent la Viena, a avut o ordine de zi deosebit de bogată (13 puncte) și s-a bucurat de un interes major, prin prezența a 32 de delegații din 33 de țări afiliate.

Problemele „cheie” au fost trei la număr. Este vorba de unele propuneri de modificare a statutului U.E.F.A., de alegerea unor noi membri în Comitetul Executiv U.E.F.A. (care trebuia să asigure o reprezentare geografică mai echilibrată) și, în sfârșit, de consultarea (prin vot deschis) a congresului privind introducerea votului plural (adică în raport cu numărul cluburilor și fotbalistilor legitimați pe care îl are fiecare țară), fapt ce ar fi sporit, în mod inechitabil, și mai mult greutatea unor federații naționale în conducerea U.E.F.A.

Raportul Secretariatului General, deși interesant, nu s-a bucurat de o participare corespunzătoare la discuții, deși despre destinele fotbalului european ar fi fost destule de spus. Au fost numai doi vorbitori, delegatul U.R.S.S. și al României. Delegația noastră și-a însoțit cuvântul de o serie de propuneri menite să dinamizeze activitatea organismelor UEFA și mai ales să le sporască eficiența. S-au făcut propuneri privind: organizarea, de către UEFA, de cursuri anuale de antrenori, pentru a se tine pasul cu noutățile metodice și științifice ce intervin anual în această disciplină sportivă; activizarea comisiei de arbitri, cu urmare a înmulțirii cazurilor de arbitraje în „manieră personală”, deci de aci necesitatea unor cursuri anuale cu cei mai buni arbitri din țările europene, care să conducă la unificarea interpretării și aplicării regulamentului jocului. S-au mai făcut, de asemenea, propuneri de a se evita programarea jocurilor decisive din competițiile oficiale în luna martie (date fiind condițiile climatice înpro-

prii din multe țări europene), precum și unele propuneri privind generalizarea experiențelor pozitive în pregătirea tineretului generației de fotbalisti și înlocuirea criteriului geografic cu tragerea la sorți în stabilirea seriilor la competiția UEFA destinată juniorilor.

În cuvântul delegației române s-a amintit, de asemenea, și necesitatea de a se analiza cu mai multă răspundere programarea unor finale europene, pornindu-se de la penibilele incidente ale finalei dintre Dinamo Moscova și Glasgow Rangers pe un teren care nu avea asigurate condițiile necesare, fapt cunoscut de toți cei care au urmărit acest joc.

Comitetul Executiv al U.E.F.A. a prezentat congresului și unele propuneri privind modificarea statutului U.E.F.A. Una din aceste propuneri exprimată în articolul 5 prevedea: „Deciziile luate cu o majoritate de 2/3 din voturile emise angajează toate federațiile membre să voteze conform acestor decizii la Congresul F.I.F.A.”. Această propunere a fost viu discutată. Delegația română a luat atitudine, precizând că în această problemă este vorba de două organisme internaționale diferite (U.E.F.A. și F.I.F.A.) și că apartenența la organism european nu înseamnă anularea drepturilor federațiilor naționale de a avea o poziție independentă, proprie la congresele organismului mondial la care sînt afiliate (F.I.F.A.). A impune voința unei „părți” altor părți (fie ea și minoritară) și a alina toate federațiile naționale pentru susținerea unei idei, principiu sau măsuri, reprezintă, în ultimă instanță, o încălcare a drepturilor firești pe care le are fiecare federație națională de a-și exprima opiniile sale liber în organismul internațional la care este afiliat, necenzurat de nici un alt organism. Ca urmare a ur-

nor discuții vii și controversate, propunerea Comitetului Executiv, supusă votului și soldată cu un rezultat de 14 pentru, 14 contra și 4 abțineri; nemtrunind majoritatea, propunerea a fost „pasată” congresului următor.

Neașteptat de multe discuții a stîrnit fotbalul feminin, discuții soldate pînă la urmă cu un nou studiu... Deocamdată U.E.F.A. nu recunoaște „campionatele mondiale” organizate pe baze destul de discutabile (ca să nu le spunem verosimile). La acest punct un singur lucru este clar, U.E.F.A. nu recunoaște decât acele cluburi (sechii feminine) care sînt afiliate direct sau indirect la federațiile naționale. În trecut trebuie spus că în mai multe țări, au apărut tot felul de formații efemere, sub patronajul unor manageri verosimi, care nu au nimic comun cu federațiile și cu spiritul în care trebuie să se desfășoare competițiile sportive. Adică, mai clar spus aceasta a devenit o sursă de venituri în afara organismelor naționale care conduc fotbalul.

În sfârșit trebuie subliniat și faptul că inechitabilul „vot plural” combătut de mai multe delegații, printre care și România, cu toată susținerea lui de către cei interesați, a fost respins cu 20 voturi contra 12.

Alegerile pentru cele 5 locuri vacante în Comitetul Executiv și la care se prezentau 9 candidați, au condus la următorul rezultat: Dr. Franchi Artemio — Italia (reales); Dr. Jira Vladimir — R.S.C. (reales); Roger Petit — Belgia; Jacques Georges — Franța; Dr. Gero — Austria.

Se poate aprecia că acest congres a fost unul din cele mai interesante, din ultima vreme și că, fără îndoială, discuțiile și măsurile adoptate vor avea o efect realizarea unei conduceri mai active a fotbalului european.

ION BALAS

MĂSURI PENTRU SEZONUL VIITOR

YUGOSLAVIA

Rezultatele nesatisfăcătoare obținute de echipa reprezentativă de fotbal a Iugoslaviei au declanșat un val de proteste din partea opiniei publice, cel care se ocupă de destinele fotbalului în Iugoslavia fiind aspru criticat, pentru că, fie pe linie de club, fie la nivel de reprezentativă, fotbalul iugoslav înregistrează eșec după eșec iar revirimentul mult promis nu numai că întârzie dar se poate constata că nivelul jocurilor din campionat și din confruntările cu fotbalul din alte țări este cu mult sub cerințele actuale.

Înainte congresului extraordinar al „lucrătorilor în fotbal”, care se va ține la 15 iulie, zilele acestea s-a întrunit la Belgrad, Biroul federal pentru a stabili ordinea de zi a congresului, pentru a face propuneri concrete.

Biroul federal va propune congresului:

a) micșorarea numărului de echipe din prima ligă (de la 18 la 16) pentru a asigura o mai bună calitate a jocurilor;

b) liberalizare în cadrul transferurilor (după primul contract de patru ani jucătorul este liber să-și schimbe echipa după dorință);

c) mărirea limitei de vîrstă pentru plecarea în străinătate (de la 28 la 30 de ani);

d) obligativitatea concediului de una lună după încheierea sezonului fotbalistic;

e) formarea noului lot al echipei naționale.

Biroul federal și selecționerul Bošković au renunțat la serviciile jucătorilor Ramljak, Holter, Antonievici, Curković, Janković, Filipovici, Musmici și Nikezici, fie că unii dintre jucătorii citați sînt în afara forme sportive corespunzătoare, fie că parte din ei, la 1 octombrie, pleacă să-și satisfacă stagiul militar sau își continuă activitatea în străinătate.

Noul lot, care cuprinde pe Marić și Mesković portari; Bošković, Hatunici, Katalinski, Krivokucea, Pavlovici, Paunovici, Stepanovici, Bpatic,

la
Dragan Holter, unul din
care selecționerul Bošković a renunțat

apărători și Oblak, Petkovici, Jerković, Bajević, Bukal, Popivoda, Armovici, Santraci și Gealci — se află în Brazilia pentru jocurile „mini-mondiale”. Din acest lot se va forma și echipa națională care va înțepe jocurile preliminare pentru Campionatul mondial din 1974 cu Spania și Grecia.

Biroul federal va propune congresului ca noul selecționer, pe care acesta îl va alege, să aibă statut de antrenor profesionist care nu este angajat de nici un club. În încheierea lucrărilor, președintele Federației de fotbal, Luka Bačković, a declarat printre altele: „Fotbalul iugoslav se află la răscruce. De activitatea noastră în viitor se leagă speranțele iubitorilor de fotbal. Echipa reprezentativă va trebui să obțină calificarea la C.M. din 1974, iar acest lucru va constitui primul pas în redresarea fotbalului nostru”.

IUNIE, Belgrad

DUSAN BUGARIN

ORIZONTUL FOTBALULUI NU S-A LUMINAT...

BULGARIA

Pentru fotbalul bulgar, orizontul nu s-a luminat încă. Opinia publică pune întrebări, căci fotbalul rămîne sportul favorit.

Obiectivul nr. 1 al fotbalului bulgar pe plan internațional a fost calificarea pentru turneul final al J.O. de la München. Acest obiectiv n-a fost realizat. Duelul cu echipa Poloniei a fost pierdut. Eșecul a fost pregătit la Varșovia (0-3) și definitivat la Burgos în fața echipei olimpice a Spaniei (3-3). Astfel, Polonia a înțecat reprezentativa Bulgariei cu un punct în clasamentul grupei a II-a din turul al doilea al preliminarilor.

Acum se fac reflecții. Omul de pe stradă, prietenul fidel al fotbalului bulgar se gîndește. După partida de la Varșovia

concluzia a fost unanimă: echipa bulgară a jucat fără voință, a căzut fără glorie, i-a lipsit factorul moral. Apoi a venit jocul de la Burgos. De data aceasta, factorul moral a fost prezent, echipa a jucat cu voință și energie. Dar a urmat o altă concluzie unanimă: de data aceasta clasa, măiestria fotbalistică au fost cele care au lipsit.

Și atunci, unde este adevărul?

După întâlnirea de la Varșovia s-a făcut o schimbare. Selecționerul și antrenorul echipei naționale, Vasil Spasov, a fost înlocuit cu Gheorghe Berkov, antrenorul echipei Lokomotiv Sofia și al selecționatei olimpice care a cîștigat medalia de argint în Mexic. Dintre „stele” s-a renunțat la Jekov, Dermendjiev, Aladjov, Iordanov etc. Aceștia n-au mai figurat în lot. S-a vorbit chiar de înlocuirea lui Bonev și Penev. Nici așa însă

n-a fost obținută victoria la două goluri diferență cel puțin, la Burgos. Scorul de 3-3 a avut — cum a scris un ziar bulgar — valoarea unei înfrîngerii.

Rămăsese doar echipa de tineret care continuă să lupte într-o competiție internațională. Dar și ea a pierdut calificarea în finala Campionatului European, în fața reprezentativei similare a URSS!

În ce privește echipa națională prima mai are, după încurajatorul rezultat de la Moscova (0-1 cu URSS), încă un meci pînă la sfîrșitul sezonului. La 21 iunie înțînește la Sofia echipa Italiei. Va fi oare acest meci începutul unei schimbări mai radicale sau aceasta se va produce mai tîrziu? Vom vedea. În orice caz însă este clar că se impun schimbări, dar nu de oameni, ci de metode de lucru.

IUNIE, Sofia

STEFAN NOIKOV

Marius TRĂSOR

O SPERANȚĂ

A FOTBALULUI

FRANCEZ

3 aprilie 1972. Pe stadionul „23 August”, 25.000 de spectatori așteaptă cu înfrîngere începutul meciului România — Franța. Vocea crainicului stadionului anunță componența celor două

formații: ... 8. Dembrowschi, 9. Sandu Mircea, 11. Iordănescu, Franța: 1. Carnus, 2. Trésor, 3. Bosquier ... etc. Spectatorii, cei mai avizați dintre ei, rămîn uimiți. Pentru prima oară, după mulți ani, căpitanul echipei Franței și unul din jucătorii ei de bază, Jean Djorkaoff, este rezervă fiind înlocuit de mai tîrziu Trésor, cel care avea să fie și una din revelațiile meciului.

Cine este acest Trésor? Jucător de culoare, Trésor s-a născut la 27 iunie 1950 într-un sat de lângă orașul Sainte Anne din Guadelupa, fiind cel de-al cincilea copil al unei nevoiașe familii de țărani. Cunoșcînd de copil greutățile vieții, își caută destinderea zilnică, după istovitoare ore de muncă, în lumea plină de vîloșie a stadionelor. La 13 ani îl găsim legitimat în echipa de fotbal a clubului Juventus din Sainte Anne, mai tîrziu ca junior și mai tîrziu, după numai un an, în prima echipă, promovată de antrenorul acesteia, Hector Grandmann, care se entuziasmase, văzîndu-l jucînd. Atacant central de mare finețe și eficacitate, Trésor este repede reaper de marile cluburi din metropolă (Guadelupa face parte din „teritoriile de peste mări” puse sub administrație franceză) și iață, la 19 ani, în rîndurile echipei de amatori Ajaccio din Corsica, după ce refuzase o serie de tentante oferte ale unor dintre cele mai mari cluburi profesioniste franceze. Și pînă cînd această alegere a fost hotărîtoare pentru tot restul carierei tînărului jucător, întrucît clima Corsicei este asemănătoare cu cea a locurilor sale natale, astfel că adaptarea s-a făcut pe nesimțite.

Cu Ajaccio promovată în prima divizie și, astfel,

devine jucător profesionist dar, între timp, din atacant a devenit un dirz și tenace apărător (fundă central, lateral sau „libero”). În scurt timp este selecționat în echipa de tineret a Franței în cadrul căreia evoluează în trei meciuri, pentru ca apoi, selecționerul Georges Boulogne, să-l titularizeze în prima echipă a țării unde își face un strălucit debut în meciul de anul trecut cu Bulgaria de la Sofia; urmează apoi partida cu România, în care, așa cum știm, a făcut un joc excelent.

Marius Trésor nu este, deocamdată, ceea ce se cheamă un jucător „mare”, dar multiplele calități cu care este înzestrat — calm, viteză, suplețe, deosebit simț al anticipației și o evidentă predilecție pentru acțiunile colective de atac — sînt tot atîtea garanții că, nu peste mult timp, el se va număra printre cei mai valoroși apărători de pe continent. Și poate chiar de pe glob...

DE PRETUTINDENI DE PRETUTINDENI DE PRETUTINDENI

U.E.F.A. ȘI FOTBALUL FEMININ

Cu prilejul ședinței de la Viena a Comitetului executiv al U.E.F.A. a fost luată în discuție problema fotbalului feminin. U.E.F.A. recunoaște numai acele echipe care sînt afiliate federațiilor naționale. A fost instituită o comisie specială a fotbalului feminin, prezidată de d-na. Dhal Engelbrechtsen (Danemarca). Este prima femeie care prezidează o comisie a U.E.F.A.-ei.

IN R.F.G. VA FI CREATĂ DIVIZIA B

Federația vest-germană de specialitate a decis, pînă la urmă, crearea unei „Bundesliga” secunde, echivalentă cu Divizia B de la noi. Noua competiție va debuta probabil în sezonul 1973/74. Pentru desemnarea echipelor competitive, federația a stabilit criterii originale. Este vorba de un sistem de punctaj atribuit după clasamentul fiecărei echipe în „liga regională” (Regionalliga) în ultimii șase ani. De pildă, prima clasată va primi atîtea puncte cîte echipe au jucat în ediția respectivă (18 puncte pentru 18 echipe), a doua 17 p și așa mai departe. Punctele obținute astfel vor fi dublate pentru sezonul 1969/70 și 1970/71 și tripluate pentru sezonul 1971/72. Echipele care au mai jucat în Bundesliga vor primi cîte un supliment de 6 puncte pentru fiecare an de participare.

REGULILE DE JOC F.I.F.A. — ADOPTATE ÎN ȘCOLILE AMERICANE

Fotbalul a luat un mare avînt în școlile și universitățile din S.U.A. Acest fapt a fost subliniat, în primul rînd, la conferințele anuale ale asociației naționale de antrenori și ale federațiilor respective, „Intercollegiate Soccer Football Association” și „National Intercollegiate Soccer Officials Association”. Cu această ocazie, cele două foruri au decis să aplice de acum înainte regulile de joc elaborate de F.I.F.A. Pînă nu de mult, jocurile școlare sau universitare, de pildă, se disputau în cîte patru reprize a cîte un sfert de oră. În viitor, ele vor cuprinde două reprize a 45 minute, conform normelor internaționale.

PROGRAM DE PERSPECTIVĂ ÎN CANADA

Federația canadiană de fotbal, care anul acesta a împlinit 60 de ani de existență, a elaborat un program pe cinci ani pentru pregătirea echipei naționale, avînd ca tel final cucerirea unei medalii la Jocurile Olimpice din 1976 la Montreal. În program este inclus, în afara planului de pregătire, un calendar internațional anual, se prevede organizarea anuală a unui turneu peste hotare etc. Pentru îndeplinirea celor propuse a fost alocat un buget de circa 100.000 dolari canadieni pentru fiecare din cei 5 ani.

Periodic, în diferite zone ale globului pămîntesc sînt organizate cursuri naționale și internaționale pentru arbitri, sub egida confederațiilor continentale sau a F.I.F.A.-ei. Un astfel de curs s-a desfășurat la Aruba, în Antile. Noutatea lui a constituit-o prezența a trei... femei-arbitri, pe care le vedeți în această fotografie în primul rînd, alături de colegii lor...

O FINALĂ FOARTE... DARNICĂ

Este vorba de încasările prilejuite de finala Cupei campionilor europeni, Ajax — Inter, disputată la Rotterdam. Ele s-au ridicat la frumoasa sumă de 3.100.000 franci (inclusiv suma plătită de televiziune), superioară — de pildă — celor înregistrate la finala campionatului mondial 1966, Anglia — R.F. a Germaniei (2.350.000). Această sumă a fost repartizată astfel: Ajax și Inter cîte 735.000 franci, 450.000 au fost plătite drept taxe către primăria orașului Rotterdam și 330.000 drept impozite către statul olandez, cîte 210.000 au revenit federației olandeze, U.E.F.A.-ei și clubului Feyenoord (proprietara stadionului), iar 180.000 au reprezentat cheltuielile de organizare. Cum se vede, doi au jucat și zece s-au înfruptat...

BILANȚUL CUPEI CAMPIONILOR

O dată cu consumarea finalei s-a putut întocmi și bilanțul ediției 1971-72 a Cupei campionilor europeni. De-a lungul competiției s-au disputat 63 de meciuri în care au fost marcate 175 de goluri (media: 2,77 de goluri pe joc) și au asistat 2.396.000 de spectatori (media: 38.000 de meciuri). Cifra totală a spectatoarelor este a patra, ca mărime, din istoria competiției (2.780.000 în 1959-60 în 52 de jocuri, 2.577.000 în 1964-65 în 62 de jocuri și 2.544.000 în 1967-68 în 60 de jocuri). În schimb, numărul golurilor este mult inferior totalurilor din alte ediții.

1.630.000 SPECTATORI ÎN CUPA CUPELOR

Cealaltă populară cupă europeană, Cupa cîștigătoarelor de cupe, a totalizat un număr de spectatori mai mic decît sora sa mai mare: 1.630.000, care însă este a treia cifră mare în cele 12 ediții disputate pînă acum (1.657.000 în 1969-70, în 64 de meciuri, și 1.683.000 în 1967-68 în 64 de meciuri). În ediția 1971-72 au fost marcate 186 de goluri în 65 de partide, cifră superioară celei înregistrate în Cupa campionilor.

SATISFAȚIA LUI TILKOWSKI

Probabil că vă amintiți de Tilkowski, fostul portar al reprezentativei R.F. a Germaniei. Perioada lui de apogeu a reprezentat-o C.M. din 1966, cînd a ajuns pînă în finala competiției cu selecționata vest-germană. În prezent, fostul internațional este antrenor al echipei München 1860. Nu știm cîte satisfacții îi aduc antrenorului jucătorii săi. Dar aflăm despre o altă bucurie a lui Tilkowski. Fiul său, Ralf, se anunță un demn urmaș. Și tot în postul de portar. Recent, Ralf Tilkowski a cunoscut prima sa selecționare — în reprezentativa școlară a R.F. a Germaniei. Și el s-a comportat excelent, făcînd pe un cronicar să scrie în comentariul unuia dintre meciurile selecționatelor școlare: „Parcă l-am văzut pe Tilkowski, cel renumit, în miniatură...”

CENTENARUL FOTBALULUI SCOȚIAN

În 1973, Federația scoțiană de fotbal își va sărbători 100 de ani de existență. Cu acest prilej, forul din Glasgow va organiza întîlniri internaționale amicale festive: cu Anglia la 14 februarie, cu Brazilia la 30 iunie și cu R.F. a Germaniei la 14 noiembrie.

extern MAGAZIN extern

● MITKOV, abacantul lui Levski-Spartak Sofia continuă să demonstreze că reprezintă pe abacantul cel mai dotat al noii generații din fotbalul bulgar. Comentarii din Sofia îl socotesc un dotat urmaș al regretatului ASPA-RUHOV. Mai cu seamă că joacă tot la Levski-Spartak, ca și cunoscutul internațional dispărut, în mod tragic, cum se știe, într-un accident de automobil împreună cu un alt internațional bulgar cunoscut, KOTKOV.

● Doi dintre jucătorii lui Anderlecht au savurat în mod deosebit victoria echipei lor în Cupa Belgiei din anul acesta. E vorba de LIEVENS, care jucase și pierduse încă o finală cu Saint Truid, și de VERHEYEN, care mai cîștigase o finală, cu Berschoot. Și încă ceva despre finala cupei belgiene, GEORGES KESSELER, antrenorul lui Anderlecht, a primit o copie a trofeului, în miniatură, oferită de federația din Bruxelles. În vreme ce se afla în sala de dușuri a stadionului Heysel,

cupa... a dispărut din cabina antrenorului.

● Cu toate că au solicitat insistent instalarea unei camere în culoarele de la cabinele stadionului Feyenoord din Rotterdam, la finala C.C.E., realizatorii transmisiei televizate nu au obținut din partea U.E.F.A. autorizația necesară. De notat că U.E.F.A. a decis să recomande tuturor federațiilor naționale să nu permită instalarea unor camere în apropierea cabinelor, spre a se da posibilitatea echipelor să aibă răgazul convenit în timpul pauzelor.

● La Rotterdam, tot cu prilejul finalei C.C.E. a avut loc și o audiere de către comisia de disciplină U.E.F.A. WILLIE WADELL, managerul lui Glasgow Rangers, a fost convocat în dimineața partidei Ajax — Inter de către comisia de specialitate a forului internațional european spre a fi ascultat în legătură cu incidentele de după finala Cupei cupelor dintre Glasgow Rangers și Dinamo Moscova.

PREȘEDINTELE ȘTIE FOTBAL!

La prima probă care s-a făcut pe stadionul olimpic din München, gazonului și instalației electrice în primul rînd, au participat jucătorii ai clubului Bayern München, dar și oficialități, în frunte cu Willi Daume, președintele comitetului olimpic vest-german. Acesta din urmă n-a pierdut prilejul să facă el însuși proba calității gazonului, alergînd după mingea și jucînd-o, așa cum se vede în fotografie.

BUCURIE... UNIFORMĂ

Echipa din Ulm a înscris un gol. Portarul său, Fahrian, se bucură în felul lui, iar pe tușă, alături de poartă, se bucură și antrenorul său, Hoffmann, făcînd aceleași gesturi ca și portarul. O mișcare aproape uniformă, de bucurie...

● HELMUTH SCHÖN, selecționerul vest-german, se îngrijeste de pe acum de pregătirea echipei naționale pentru turneul final al campionatului mondial din 1974. În acest scop a și perfectat o serie de meciuri amicale cu parteneri puternici. În 1973, cu echipele: Cehoslovacia (28.III), Iugoslavia (9.V), Bulgaria (12.V), Brazilia (jumătatea lui iunie), U.R.S.S. (3.IX), Portugalia sau Italia și Franța (în octombrie), Scoția și Spania (în noiembrie). În 1974, cu: Spania și Portugalia (în februarie), Ungaria (în aprilie) și la 1 mai, ultimul joc, cu Suedia.

● În preliminariile C.M. 1974, zona Africii, la Lomé: Togo — Zair 0-0; la Lusaka: Zambia — Lesotho 6-1.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

„SALTO MORTALE”

Priviți această scenă surprinsă în cursul meciului F. C. Zürich — F. C. Basel. Nu seamănă cu o secvență de circ? Balmer (F. C. Zürich) execută un salt neobișnuit pentru a relua mingea cu capul, peste adversarul din față, Heer

(F. C. Basel), ajungînd pe o poziție orizontală. Efortul lui pentru a executa această spectaculoasă intervenție a rămas însă, fără rezultat. Mingea a zburat alături de poartă.

CE VREA, ÎN DEFINITIV, GEORGE BEST?

După zeci de declarații și dezmințiri, după articole severe ale presei engleze la adresa lui, acest zvăpăiat (și întrebunțat un cuvînt foarte blind) George Best, se întoarce, pocăit, la Manchester United. Cere iertare, se jură că nu va mai greși. Pentru a cita oară se repetă „comedia Best”? Se pare că și foarte îngăduitorii conducători ai clubului din Manchester, și directorul tehnic O'Farrell, și, pentru întia oară în istoria „cazurilor Best”, și coechipierii, nu mai sînt dispuși să treacă cu vederea nebuniile irlandezului. Se știe cuvîntul foarte dur al lui Bobby Charlton. Acum, O'Farrell declară și el... „trebuie să dăm, în sfîrșit, un exemplu de întransigență față de nazarile acestui capricios. Eu, unul, sînt pentru suspendarea lui pe viață”. Să vedem ce vor face, pînă la urmă, clubul Manchester United și liga cluburilor profesionale engleze.

ȘI-AU LUAT RĂSPLATA

Finala „Cupei campionilor africani”, Canon Yaounde — Kumasi Asanta Kotoko, a avut un al doilea epilog. Primul este cunoscut: finala s-a întrerupt în min. 82, deoarece, nemulțumită că arbitrul i-a refuzat un gol marcat la scorul de 1-0 pentru Canon, echipa Kotoko s-a retras de pe teren. Al doilea epilog: Kotoko a depus o plîngere la Confederația africană de fotbal, care — analizînd rapoartele asupra celor întîmplate — a decis suspendarea (de la 3 la 12 luni) a șase jucători de la... Kotoko!

EXERCITIUL DELFINULUI „OUM”

În imagine vi-l prezentăm pe „Oum”, pensionarul lui „Morineland” din Nisa, făcînd un salt spectaculos, cum numai delfinii știu să execute, pentru a prelua mingea pe care i-o oferă cunoscutul internațional francez Huck. Este exercițiul preferat al lui „Oum”.

ECHIPA R. F. a GERMANIEI, CAMPIOANĂ EUROPEANĂ

● SELECȚIONATA UNIUNII SOVIETICE, SINGURA PREZENTĂ ÎN TOATE TURNEELE FINALE DE PÂNĂ ACUM, PE LOCUL DOI ● RAYMOND GOETHALS A REUȘIT CU ECHIPA BELGIEI CEA MAI BUNĂ PERFORMANȚĂ A SA

Am urmărit, la fața locului, finala celei de a IV-a ediții a „Campionatului Europei”. N-a fost un meci de mare dramatism, de angajare fără limite; n-a fost un meci al neregularităților sau actelor incorecte. Am văzut o întrecere limpede, curată, în care selecționata care se impusese nu numai Europei, ci și mai departe — ca realizând prima o veritabilă mașinărie de fotbal — reprezentativa R.F. a Germaniei, a reușit să obțină victoria meritată în fața selecționatei care a realizat până acum performanța de a nu fi absentă niciodată din turneul final al marii întreceri continentale, selecționata Uniunii Sovietice.

Cred, mai degrabă, că această finală, asemenea finalei de la Amsterdam, de la 31 mai, a avut — peste rolul său pur competitiv, de a desemna pe câștigătoare — pe acela de a demonstra așa de pozitivă latură spre care evoluează fotbalul. Amândouă echipele, dar cu precădere reprezentativa vest-germană au practicat acel joc universal — sub toate raporturile. Asta a făcut ca meciul să fie tot timpul deschis și spectaculos, pentru că ambele combatante au evoluat în acest spirit care acordă prețuire și preocupare jocului de atac.

Cîteva cuvinte despre noua campioană europeană. Selecționerul Helmuth Schön a ajuns, pe neașteptate, la o formație în care, încerc o comparație tot cu Ajax, are 10 apărători și tot atîta atacanți. Sigur că Beckenbauer, Müller, Netzer, sunt valorile prime ale acestui mecanism foarte disciplinat tactic; dar, cum remarcă însuși selecționerul vest-ger-

man, jucătorii mai puțin spectaculoși și celebri, sînt pentru el la fel de prețioși ca și vedetele reprezentativei. „Pe Wimmer, de pildă, spune Schön, îl remarcăm mai puțin, dar el este o roțiță foarte importantă în angrenajul nostru”. Aceleași lucruri le putem adăuga noi despre un Breitner, despre un Schwarzenbeck, despre un Höness. În momentul de față, forța de joc a reprezentativei vest-germane egalează — dacă nu întrece chiar — pe aceea demonstrată de Brazilia la ultimul campionat al lumii. Păcat că la „Mini-cupa mondială” nu ni s-a oferit prilejul unei verificări practice a acestei afirmații pe care au făcut-o foarte mulți comentatori aici, la Bruxelles. Și în cazul selecționatei R.F. a Germaniei se verifică arhicunoscutul principiu că omogenitatea unei reprezentative crește dacă bază îi este asigurată de un nucleu provenind de la același club, în cazul nostru, grupul dat de Bayern München și înglobînd șase titulari (Maier, Breitner, Wimmer, Beckenbauer, Müller, Höness). Rămîne să vedem cum va evolua marea revelație a sezonului 1972 pînă la C.M. 1974 unde foarte mulți specialiști o consideră de pe acum favorită.

Reprezentativa Uniunii Sovietice, remaniată structural de la venirea la direcția tehnică a lui Alexandr Ponomarev, a realizat o excelentă performanță cucerind locul doi în marele campionat al selecționatei europene cu o formație cu foarte mulți fotbaliști aflați în plină afirmare. Și tocmai de aceea este de așteptat ca valoarea jocului ei să crească pe măsura progresului acestor jucători tineri și

talentați (Baidacini, Kolotov, Troșkin, Kazankievici, Kankov, etc.).

Finala a reprezentat o contribuție esențială la îndreptarea fotbalului spre un drum al unei concepții sănătoase și multilaterale, ceea ce — socotesc — este esențial în acest moment pentru viitorul fotbalului.

CRISTIAN ȚOPESCU

Bruxelles, 20 iunie

SPICUIRI DIN PRESĂ, INDISCRETII...

„LES SPORTS” — Bruxelles: „De mult n-am mai văzut o echipă care să se impună ca actuala campioană a Europei. Selecționata R.F. a Germaniei are și o conjunctură favorabilă pe plan mondial deoarece selecționata Braziliei se află în plină transformare”. Invingătorilor din finală li s-a imputat însă excesul de pase din sfîrșitul întîlnirii, demonstrație care n-a lăsat o impresie prea bună. Ziarul „LA LIBRE BELGIQUE” scrie printre altele: „Noua campioană europeană joacă un fotbal de culoare și inspirație. Hurțilava, cel mai bun jucător al selecționatei sovietice, a făcut totul spre a împinge cu mai multă convingere echipa lui în atac. A fost cel mai periculos șuter. „LA LANTERNE” este de părere că... „Cu siguranță am văzut o echipă de

mare clasă. Numai Brazilia are un stil asemănător, dar credem că vest-germanii posedă unul mult mai simplu și mai echilibrat.”

● Primarul orașului Nortliger, Hermann Kabler, a anunțat că în acel oraș, de unde este originar Müller, se va ridica o statuie a celebrului internațional vest-german. Tot aproape de Müller: el a marcat 8 goluri în meciuri internaționale în trei săptămîni (de la 26 mai la 18 iunie). Dar recordul personal datează de pe vremea junioratului cînd el a înscris 12 de goluri într-o singură partidă!

● Rudakov, portarul reprezen-

tativei sovietice, a fost călduros felicitat de partenerii săi de întrecere. Müller, în special, a ținut să spună că, prin intervențiile sale, Rudakov se dovedește a fi unul dintre cei mai buni portari din lume.

● Van Himst, care a depășit, în acest sezon, recordul de goluri marcate de vreun fotbalist belgian pentru echipa națională a declarat că — dintre sutele de telegrame de felicitare primite pentru locul trei — cea care l-a impresionat cel mai mult a fost aceea venită de la vechiul său coechipier de la Anderlecht și din echipa națională, Mees. Ea conținea doar două cuvinte: „Bravo Paul!”

Antrenorul Helmuth Schön (dreapta) și doi dintre jucătorii din formația R.F.G., Beckenbauer și Schwarzenbeck

ANTRENORII DECLARĂ...

Iată cîteva opinii ale antrenorilor celor patru echipe prezente la turneul final, făcute după încheierea întrecerii:

HELMUTH SCHÖN, selecționerul echipei R.F. a Germaniei: „Cred că miercuri am avut meciul de mare dificultate, fiindcă jucam cu gazdele. Finala mi-a apărut ceva mai ușoară. Multumesc echipei pentru disciplina tactică. Credeam că reprezentativa sovietică va fi mai decisivă în apărare. Sînt bucuros că, prin contribuția ambelor echipe, finala a demonstrat că fotbalul modern este în primul rînd ofensiv. Vreau să subliniez apărutul de sportivitate al adversarilor noștri. După mine, în momentul de față

selecționata Belgiei este superioară celei engleze. Mulți ne consideră de pe acum campioni mondiali. E prea devreme să facem asemenea preziceri...”

ALEXANDR PONOMAREV, antrenorul reprezentativei Uniunii Sovietice: „Reprezentativa vest-germană este foarte puternică. Ce ea putea face în fața unei asemenea mașini de fotbal? Cred că o greșeală de arbitraj influențat rezultatul final. Mă refer la poziția de ofsaid a lui Schwarzenbeck de la al treilea gol. Repet, e vorba de o greșeală privind proporția rezultatului final, învingătoare meciului neputînd fi contestată. L-am introdus pe Dolmatov, la 9-1, pentru a mări forța ofensivă

a echipei noastre. Dacă și la C.M. 1974 echipa lui Schön va juca așa, rămîne oprimă favorită.”

RAYMOND GOETHALS: „Sînt fericit că obțin cu echipa Belgiei o performanță ca lumea după zece și zece ani de așteptare.”

RUDOLF ILLOVSKY, antrenorul echipei Ungariei: „Tehnic, jucătorii noștri se pot compara cu cei belgieni. Fizeic însă, nu. Am pierdut meciul după primirea golului doi. Preferăm să reușim transformarea penaltyului din partidă cu reprezentativa Uniunii Sovietice, nu în jocul, mult mai puțin important, cu selecționata Bel-

REZULTATE NORMALE, DAR ȘI SURPRIZE ÎN „MINI — CUPA MONDIALĂ” DIN BRAZILIA

În timp ce în Europa s-au consumat ultimele partide internaționale (printre care cele din turneul final al Campionatului Europei), iar activitatea competițională internă a luat sfîrșit sau se apropie de sfîrșit, jucătorii pregătindu-se pentru vacanță, în Brazilia a început o grandioasă competiție internațională, organizată în cadrul festivităților prilejuate de aniversarea independenței acestei țări. „Mini-cupa mondială” — cum a fost denumită întrecerea — a început la 11 iunie și pînă astăzi s-au disputat următoarele partide ale primei faze:

GRUPA I (la Salvador, Aracaju și Maceio): Franța — Sel. Americii Centrale 5-0; Argentina — Sel. Africii 2-0; Franța — Sel. Africii 2-0; Columbia — Sel. Americii Centrale 4-3; Franța — Columbia 3-2; Argentina — Sel. Americii Centrale 7-0. În clasament condu-

ce Franța cu 6 puncte din 3 jocuri, urmată de Argentina cu 4 p. din 2 meciuri. Jocurile viitoare la 22 iunie: Africa — America Centrală și Argentina — Columbia.

GRUPA II (la Natal, Recife): Portugalia — Ecuador 3-0; Irlanda — Iran 2-1; Portugalia — Iran 3-0; Chile — Ecuador 2-1; Irlanda — Ecuador 3-2; Portugalia — Chile 4-1. Con-

duce Portugalia cu 6 puncte. Viitoarele jocuri la 21 iunie: Iran — Ecuador și Irlanda — Chile.

GRUPA III (la Curitiba, Campo Grande, Manaus): Peru — Bolivia 3-0; Paraguay — Venezuela 4-1; Iugoslavia — Venezuela 10-0; Paraguay — Peru 1-0 (0); Iugoslavia — Bolivia 1-1 (0); Peru — Venezuela 1-0. Conduce Paraguay cu 4 puncte din 2 jocuri, la egalitate cu Peru (din 3 meciuri). Partidele viitoare la 21 iunie: Venezuela — Bolivia și Iugoslavia — Paraguay.

Cîștigătoarele acestor trei grupe vor participa de la 28 iunie la turneul final (în două grupe), alături de Brazilia, Cehoslovacia, Scoția, U.R.S.S. și Uruguay (jocurile sînt programate la Rio, Belo Horizonte, Sao Paulo, Porto Alegre). Finala se va disputa la 7 iulie la Rio.

OBIECTIVELE LUI GEORG BUSCHNER

Așadar, programul internațional al actualului sezon fotbalistic s-a încheiat alături pentru echipa României, cit și pentru cea a R.D. Germane, viitoare adversare în preliminariile campionatului mondial (ediția 1974).

Reprezentativa R.D. Germane a susținut două meciuri cu Uruguayul cîștigînd primul joc cu 1-0 la Leipzig, și terminînd la egalitate pe cel de al doilea (0-0), la Rostock. Ce scop au avut aceste partide amicale, ce concluzii se pot trage? Se știe, că în prezent, antrenorul Georg Buschner încearcă să omogenizeze o echipă nouă, alcătuită din jucători mai vechi, cu experiență, alături de unii tineri care provin din cea mai fragedă echipă (F.C. Magdeburg — campioana țării), a cărei medie de vîrstă nu depășește 22 de ani! Din generația veche au rămas doar Peter Duke, Irmscher, Vogel, Croy, Brausch, în timp ce dintre cei tineri cei mai talentați se anunță a fi Sparwasser, Pommerenke, Schulenberg, Tyl

și Enge. Sub aspectul jocului, cele două meciuri cu Uruguayul au fost plăcute și utile. Mai întîi pentru că ele au arătat ceea ce de fapt știm dinainte: ● pregătirea fizică foarte bună a formației R.D. Germane, o apărare bună, dar lipsuri în ce privește jocul de asociație în linia de mijloc și de atac.

VIITORII ADVERSARI AI TRICOLORILOR

În plus, nu a fost găsită încă „cheia” marcării golurilor, deși ocazii au existat din abundență. În prezent, lotul echipei este în vacanță. Apoi, în obiectivul lui Buschner se află o cit mai bună pregătire pentru turneul olimpic (echipa R.D.G. participă cu prima garnitură) și preliminariile campionatului mondial. În scopul unei cit mai bune

pregătiri, reprezentativa R.D. Germane va participa la un turneu în Suedia, după care se va antrena în continuare pentru turneul olimpic.

Primul joc din preliminariile C.M. este programat la 7 octombrie, la Berlin, cu Finlanda, după care, anul viitor vor urma meciurile (mai grele și disigur decisive) cu selecționatele Albaniei și României.

Comentînd ultimele partide ale echipei României (cu Ungaria și Italia), antrenorul Georg Buschner a declarat: Ne așteptăm meciuri foarte dificile cu echipa României, în mare progres față de ultimele noastre meciuri bilaterale oîd am cîștigat și la Berlin și la București. În prezent, românii au un avantaj față de noi: în timp ce ei au o echipă rodă, trecută prin „focul” mondialilor și al europenilor, noi încercăm noi formule cu unele elemente tinere și, firește, la ora actuală ne lipsește omogenitatea. Marele nostru examen înaintea C.M. vor fi jocurile din turneul final olimpic.